Nr. 51 (15.141). Lwów, wtorek 7. marca 1939. Rok LX.
Ч. 51 (15.141). Львів, вівторок 7. березня 1939. Рік LX.
Opłata pocztowa uiszczona gotówką

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ. ВИДАННЯ: А. Б.

DIŁO
Wychodzi codzienn e rano.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504 060
„ Банку Чеських Легіов Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) 5.00 зол.
чвертьрічно 15.00 „
піврічно 30.00 „
річно 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Перед відкриттям першого карпатоукраїнського сойму

ХУСТ РОЗУМІЄ ЗНАЧІННЯ ТОГО ДНЯ ДЛЯ НЬОГО...

ВІДЕНЬ УПС. Столиця Карпатської України, як і всі інші міста краю, гарячково і святочно приготовляються до славного дня — відкриття першого сойму Карпатської України. З цієї нагоди закарпатська преса приносить заклик шефа пропаганди Карпатської України д-ра Комаринського, в якому м. ін. читаємо:

20-тий вік приносить нове життя сьогоднішній столиці Карпатської України. Хуст складає іспит національної зрілости. На Конґресі в Хусті 22-го січня 1919 р. представники українського народу Карпатської України складають заяву: Геть з чужим ярмом, українська земля для українців. 1920 р. Хуст стає осідком краєвих урядів. Перебирає тоді ролю центрального міста. День 2-листопада 1938 означає для Карпатської України втрату Ужгороду. Тоді Хуст стає головним містом молодої держави. В жили Хусту вливається нова національна кров. Він стає осередком господарського і культурного життя краю. Хуст доказує свою зрілість підчас маніфестації у 20-ліття хустської Української Національної Ради 22-січня ц. р., 12-го лютого співає пісню радости з перемоги у виборах до першого сойму Карпатської України, 19-го лютого є свідком величавої маніфестації молоді, зорганізованої у рядах „Карпатської Січі". Але найбільшої почести діждеться в той день, коли в ньому збереться перший сойм Карпатської України, вибраний з волі тих, що завжди були господарями, але не панами цієї землі. Сойм тих, що після тисячлітньої неволі будуть вільні, щоби володіти самі собою і своєю землею. Хуст мусить тоді доказати, що він зрозумів, який це для нього славний день. В той день у 17-годині одягнемо що найкращий одяг, прикрасимо його жовто - блакитними стрічками і підемо під будинок сойму. Через голосники вислухаємо хід засідання, а потім всі без ріжниці станемо в похід. Покажемо гостям, заступникам центрального і словацького уряду, заступникам парляменту й сенату та журналістам, що Хуст розуміє, що для нього означає цей день. Готуймося всі до великого дня нашої столиці.

КОЛИ ВІДБУДЕТЬСЯ ПЕРШЕ ЗАСІДАННЯ СОЙМУ?

ПРАГА. КУП. Чеська преса обговорює справу відкриття першого сойму Карпатської України, при чому замічає, що досі остаточно це устійнений речинець відкриття. Перше засідання першого карпатоукраїнського сойму відбудеться котрогось дня між 6-тим і 9-тим березня.

Чеська преса передбачує, що предсідником сойму Карпатської України виберуть **д-ра Юлія Бращайка** або теперішнього начальника ресорту шкільництва **дир. Августина Штефана.**

Виготовлено вже текст приречення, яке складуть посли до карпатоукраїнського сойму на його першому засіданні.

Бенешівським шляхом...

ПРАГА ЩЕ ДОСІ НІЧОГО НЕ НАВЧИЛАСЯ. НОВЕ НЕПОРОЗУМІННЯ.

Словацьке Пресове Бюро подало таку вістку: В суботу ґен. Прхаля відбув конференцію з карпатоукраїнськими міністрами, на якій дійшло до поновного непорозуміння. Ґен. Прхаля поставив вимогу, щоб карпатоукраїнський уряд підчинився вповні Празі, на що дістав відповідь, що карпатоукраїнський уряд не зрезиґнує зі своєї незалежности.

До цієї вістки Словацьке Пресове Бюро додало такий коментар: Прага досі нічого не навчилася й у своїй внутрішній політиці намагається далі йти централістичним шляхом Бенеша. Не вважаючи на траґедію, яка їх стрінула, вони й далі не занехали у внутрішній політиці тих метод, які привели на них катастрофу.

РОБОТА ҐЕН. ПРХАЛІ.

ВІДЕНЬ. ПАТ. „Фелькішер Беобахтер" повідомляє про зріст напруження на Підкарпатській Руси між українцями і чехами приписуючи це роботі ґен. Прхалі.

РОЗБРОЄННЯ ВІДДІЛІВ СІЧІ?

ХУСТ. ПАТ. Згідно з отриманими тут вістками чеська військова влада й жандармерія перевели роззброєння відділів Січі в місцевости Королево над Тисою.

Почта Карпатської України працює правильно.

ПОЧТОВА КОМУНІКАЦІЯ НАЛАДНАНА.

ПРАГА. КУП. Чеська преса підкреслює поправу у почтовій комунікації Карпатської України. Після наладнання залізничої комунікації почта функціонує вже зовсім правильно.

ПРИЙМАЮТЬ НОВИХ СЛУЖБОВИКІВ.

ХУСТ. КУП. Дирекція почт проголосила, що прийме коло 70 нових службовиків у віці 18—45 літ, що мають покінчену щонайменше горожанську школу.

Підготовляють законопроєкти для сойму.

ХУСТ. КУП. На засіданні ініціяльної комісії при уряді Карпатської України ухвалено законопроєкт, між іншим про назву країни, про урядову мову, про державний герб та прапор, про реорганізацію гірничої служби та про нострифікацію заграничних дипльомів.

КУРАТОРІЯ ДЛЯ ДЕРЖАВНОГО ТЕАТРУ.

ХУСТ. КУП. Міністерство шкільництва іменувало кураторію для українського державного театру, складену з чотирьох членів.

ТРАНСПОРТ РОБІТНИКІВ ДО НІМЕЧЧИНИ.

ХУСТ. КУП. Транспорт робітничих родин до Німеччини збільшиться з 50 на 100 родин. Цей транспорт відійде 9-го березня ц. р.

РЕЄСТРАЦІЯ РОВЕРІВ.

ХУСТ. КУП. Дирекція поліції видала розпорядок, щоби власники роверів мали з собою документи, що стверджують власність роверу. Цей розпорядок видано з огляду на крадежі роверів.

Зміна дипльоматів в Еспанії.

ПРИЗНАЧЕННЯ МАРШАЛА ПЕТЕНА ВИКЛИКАЛО ВЕЛИКЕ ВРАЖІННЯ В ЕСПАНІЇ.

ПАРИЖ. ПАТ. Делеґат міністерства закордонних справ Роша вернувся в суботу рано з Еспанії. Дир. Роша заявив журналістам, що призначення маршала Петена на становище амбасадора в Бурґос викликало велике враження в цілій національній Еспанії.

АМЕРИКАНСЬКИЙ АМБАСАДОР ПРИ ЧЕРВОНОМУ УРЯДІ ВІДПЛИВ ДО АМЕРИКИ.

ШЕРБУРҐ. ПАТ. Амбасадор Злучених Держав у республиканській Еспанії відплив до Ню Йорку. Амбасадор покинув Барсельону у хвилині коли до неї входило націоналістичне військо.

АНГЛІЙСЬКИЙ АМБАСАДОР У НАЦІОНАЛЬНІЙ ЕСПАНІЇ.

БАГДАД. ПАТ. Новий британський амбасадор у Бурґос сер Моріс Петерзон, що був представником Великої Британії в Іраку, 20-го березня приїде літаком до Льондону, звідки виїде до Еспанії, щоб перебрати там нове становище.

Бунт в Картаґені.

БАРСЕЛЬОНА. ПАТ. У звязку з вістками про бунт у Картаґені фльота ґен. Франко вийшла з Кадіксу спрямовуючись до Картаґени.

СТ. ЖАН ДЕ ЛЮЗ. ПАТ. Згідно з повідомленнями з Картаґени там ідуть завзяті бої. Радіостанція в Картаґені проголосила в неділю [illegible] комунікат, з якого виходить, що [illegible] опанувати повстанського руху [illegible]. Також і в околичних місцевостях вибухло повстання проти республиканської влади.

Премієр Пієрльо шукає виходу з кризи.

Після невдачі соціялістичного сенатора **Судана** — про що пишемо на іншому місці — створити новий бельгійський уряд, премієрові Пієрльотові, який далі у стані димісії веде справи уряду, не залишилося нішо інше, як розвязати парлямент та розписати нові вибори. Але це був би один з найгірших виходів. Нові вибори, щодо яких невідомо, чи вони створили би якусь нову парляментарну більшість для уряду, мусіли би відбуватися в атмосфері нечуваного розгарячковання, що його викликала справа д-ра Мартенса й загнення взаємин між вальонами і фляманцями.

Тому премієр Пієрльо скликав у суботу попередне засідання свого димісіонованого кабінету, щоб переконатися, чи можна ще створити уряд у рямах теперішнього парляменту. Саме на цьому засіданні виявилося, що є змога під деякими умовинами створити уряд спертий на своїх партіях: католицькій та соціялістичній. У звязку з цим у політичних колах появилися чутки, що імовірно в понеділок король призначить нового премієра, який намагатиметься створити уряд на підставі порозуміння двох згаданих партій.

Премієр Пієрльо відбув у неділю довшу розмову з сенатором Суданом і з королем, потім скликав засідання ради міністрів, яка — кажуть — мала розглянути можливість розвязання парляменту. Після засідання премієр Пієрльо відбув ще одну розмову з королем.

—o—

Nr. 51 (15.141). Lwów, wtorek 7, marca 1939. Rok LX.
Ч. 51 (15.141). Львів, вівторок 7. березня 1939. Рік LX.
Opłata pocztowa uiszczona gotówką

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ. ВИДАННЯ: А. Б.

DIŁO

Wychodzi codziennie rano.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 248-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Легіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол.
чвертьрічно . . . . 15.00 „
піврічно . . . . . . 30.00 „
річно . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Перед відкриттям першого карпатоукраїнського сойму

ХУСТ РОЗУМІЄ ЗНАЧІННЯ ТОГО ДНЯ ДЛЯ НЬОГО...

ВІДЕНЬ. УПС. Столиця Карпатської України, як і всі інші міста краю, гарячково і святочно приготовляються до славного дня — відкриття першого сойму Карпатської України. З цієї нагоди закарпатська преса приносить заклик шефа пропаганди Карпатської України д-ра Комаринського, в якому м. ін. читаємо:

20-тий вік приносить нове життя сьогоднішній столиці Карпатської України. Хуст складає іспит національної зрілости. На Конгресі в Хусті 22-го січня 1919 р. представники українського народу Карпатської України складають заяву: Геть з чужим ярмом, українська земля для українців. 1920 р. Хуст стає осідком краєвих урядів. Перебирає тоді ролю центрального міста. День 2-листопала 1938 означає для Карпатської України втрату Ужгороду. Тоді Хуст стає головним містом молодої держави. В жили Хусту вливається нова національна кров. Він стає осередком господарського і культурного життя краю. Хуст доказує свою зрілість підчас маніфестації у 20-ліття хустської Української Національної Ради 22-січня ц. р., 12-го лютого співає пісню радости з перемоги у виборах до першого сойму Карпатської України, 19-го лютого є свідком величавої маніфестації молоді, зорганізованої у рядах „Карпатської Січі". Але найбільшої почести діждеться в той день, коли в ньому збереться перший сойм Карпатської України, вибраний з волі тих, що завжди були господарями, але не панами цієї землі. Сойм тих, що після тисячлітньої неволі будуть вільні, щоби володіти самі собою і своєю землею. Хуст мусить тоді доказати, що він зрозумів, який це для нього славний день. В той день у 17-годині одягнемо що найкращий одяг, прикрасимо його жовто - блакитними стрічками і підемо під будинок сойму. Через голосники вислухаємо хід засідання, а потім всі без ріжниці станемо в похід. Покажемо гостям, заступникам центрального і словацького уряду, заступникам парляменту й сенату та журналістам, що Хуст розуміє, що для нього означає цей день. Готуймося всі до великого дня нашої столиці.

КОЛИ ВІДБУДЕТЬСЯ ПЕРШЕ ЗАСІДАННЯ СОЙМУ?

ПРАГА. КУП. Чеська преса обговорює справу відкриття першого сойму Карпатської України, при чому замічає, що досі остаточно не устійнений речинець відкриття. Перше засідання першого карпатоукраїнського сойму відбудеться котрогось дня між 6-тим і 9-тим березня.

Чеська преса передбачує, що предсідником сойму Карпатської України виберуть **д-ра Юлія Бращайка** або теперішнього начальника ресорту шкільництва **дир. Августина Штефана.**

Виготовлено вже текст приречення, яке складуть посли до карпатоукраїнського сойму на його першому засіданні.

Бенешівським шляхом...

ПРАГА ЩЕ ДОСІ НІЧОГО НЕ НАВЧИЛАСЯ. НОВЕ НЕПОРОЗУМІННЯ.

Словацьке Пресове Бюро подало таку вістку: В суботу ґен. Прхаля відбув конференцію з карпатоукраїнськими міністрами, на якій дійшло до поновного непорозуміння. Ґен. Прхаля поставив вимогу, щоб карпатоукраїнський уряд підчинився вповні Празі, на що дістав відповідь, що карпатоукраїнський уряд не зрезиґнує зі своєї незалежности.

До цієї вістки Словацьке Пресове Бюро додало такий коментар: Прага досі нічого не навчилася й у своїй внутрішній політиці намагається далі йти централістичним шляхом Бенеша. Не вважаючи на трагедію, яка їх стрінула, вони й далі не занехали у внутрішній політиці тих метод, які привели на них катастрофу.

РОБОТА ҐЕН. ПРХАЛІ.

ВІДЕНЬ. ПАТ. „Фелькішер Беобахтер" повідомляє про зріст напруження на Підкарпатській Руси між українцями і чехами приписуючи це роботі ґен. Прхалі.

РОЗБРОЄННЯ ВІДДІЛІВ СІЧІ?

ХУСТ. ПАТ. Згідно з стриманими тут вістками чеська військова влада й жандармерія перевели роззброєння відділів Січі в місцевости Королево над Тисою.

Почта Карпатської України працює правильно.

ПОЧТОВА КОМУНІКАЦІЯ НАЛАДНАНА.

ПРАГА. КУП. Чеська преса підкреслює поправу у почтовій комунікації Карпатської України. Після наладнання залізничої комунікації почта функціонує вже зовсім правильно.

ПРИЙМАЮТЬ НОВИХ СЛУЖБОВИКІВ.

ХУСТ. КУП. Дирекція почт проголосила, що прийме коло 70 нових службовиків у віці 18—45 літ, що мають покінчену щонайменше горожанську школу.

Підготовляють законопроєкти для сойму.

ХУСТ. КУП. На засіданні ініціяльної комісії при уряді Карпатської України ухвалено законопроєкт, між іншим про назву країни, про урядову мову, про державний герб та прапор, про реорганізацію гірничої служби та про нострифікацію заграничних дипльомів.

КУРАТОРІЯ ДЛЯ ДЕРЖАВНОГО ТЕАТРУ.

ХУСТ. КУП. Міністерство шкільництва іменувало кураторію для українського державного театру, складену з чотирьох членів

ТРАНСПОРТ РОБІТНИКІВ ДО НІМЕЧЧИНИ.

ХУСТ. КУП. Транспорт робітничих родин до Німеччини збільшиться з 50 на 100 родин. Цей транспорт відїде 9-го березня ц. р.

РЕЄСТРАЦІЯ РОВЕРІВ.

ХУСТ. КУП. Дирекція поліції видала розпорядок, щоби власники роверів мали з собою документи, що стверджують власність роверу. Цей розпорядок видано з огляду на крадежі роверів.

Зміна дипльоматів в Еспанії.

ПРИЗНАЧЕННЯ МАРШАЛА ПЕТЕНА ВИКЛИКАЛО ВЕЛИКЕ ВРАЖІННЯ В ЕСПАНІЇ.

ПАРИЖ. ПАТ. Делеґат міністерства закордонних справ Роша вернувся в суботу рано з Еспанії. Дир. Роша заявив журналістам, що призначення маршала Петена на становище амбасадора в Бурґос викликало велике враження в цілій національній Еспанії.

АМЕРИКАНСЬКИЙ АМБАСАДОР ПРИ ЧЕРВОНОМУ УРЯДІ ВІДПЛИВ ДО АМЕРИКИ.

ШЕРБУРҐ. ПАТ. Амбасадор Злучених Держав у республиканській Еспанії відплив до Ню Йорку. Амбасадор покинув Барсельону у хвилині коли до неї входило націоналістичне військо.

АНГЛІЙСЬКИЙ АМБАСАДОР У НАЦІОНАЛЬНІЙ ЕСПАНІЇ.

БАГДАД. ПАТ. Новий британський амбасадор у Бурґос сер Моріс Петерзон, що був представником Великої Британії в Іраку, 20-го березня приїде літаком до Льондону, звідки виїде до Еспанії, щоб перебрати там нове становище.

Бунт в Картаґені.

БАСЕЛЬОНА. ПАТ. У звязку з вістками про бунт у Картаґені фльота ген. Франко вийшла з Кадиксу спрямовуючись до Картаґени.

СТ. ЖАН ДЕ ЛЮЗ. ПАТ. Згідно з повідомленнями з Картаґени там ідуть завзяті бої. Радіостанція в Картаґені проголосила в неділю [illegible] комунікат, з якого виходить, що [illegible] опанувати повстанського руху [illegible]. Також і в околичних місцевостях вибухло повстання проти республиканської влади.

Премієр Пієрльо шукає виходу з кризи.

Після невдачі соціялістичного сенатора **Судана** — про що пишемо на іншому місці — створити новий бельгійський уряд, премієрові Пієрльотові, який далі у стані димісії веде справи уряду, не залишилося ніщо інше, як розвязати парлямент та розписати нові вибори. Але це був би один з найгірших виходів. Нові вибори, щодо яких невідомо, чи вони створили би якусь нову парляментарну більшість для уряду, мусіли би відбуватися в атмосфері нечуваного роззагричкування, що його викликала справа д-ра Мартенса й загострення взаємин між вальонами і фламандцями.

Тому премієр Пієрльо скликав у суботу полудні засідання свого димісіонованого кабінету, щоб переконатися, чи можна ще створити уряд у рямах теперішнього парляменту. Саме на цьому засіданні виявилося, що є змога під деякими умовинами створити уряд спертий на своїх партіях: католицькій та соціялістичній. У звязку з цим у політичних колах появилися чутки, що імовірно в понеділок король призначить нового премієра, який намагатиметься створити уряд на підставі порозуміння двох згаданих партій.

Премієр Пієрльо відбув у неділю довшу розмову з сенатором Суданом і з королем. Потім скликав засідання ради міністрів, яка — кажуть — мала розглянути можливість розвязання парляменту. Після засідання премієр Пієрльо відбув ще одну розмову з королем.

—o—

Земля українському народові!

Земля — це підстава життя народів. Серед надзвичайно тяжких обставин обороняв Український Нарід століттями свою землю перед навалами кочовиків, що йшли на його землю руїнницькими походами. Тут кожна скиба і кожна межа і кожна дільна стежина полита кровю наших батьків. І всю ту землю обробляли наші батьки без огляду на те, чи вона була у володінні селян чи дідичів.

Отже справедливе, однодушне домагання всіх українських суспільних груп і політичних організацій та всього Українського Народу, щоб при парцеляції землі більшої посілости одержувало землю виключно місцеве селянство. Це домагання тим більш справедливе, що ніде в Европі нема аж такого аграрного перенаселення, як у Галичині та на вбогій землі Полісся, бо навіть вже й на Волині. Свою кров і свою працю вкладав місцевий Український Нарід у цю землю і жити без неї не може.

Тимчасом від літ український селянин не може набути ні одного морга землі, бо проти його природних прав на землю ріжні польські чинники висунули наскрізь протиукраїнське шовіністичне гасло: „Ані пяди землі в українські руки!“ Тому підписані українські політичні організації, за якими стоїть ввесь нарід, підносять голос протесту проти стосування у практиці такого найбільш несправедливого та протигосподарського гасла польських шовіністичних кол.

Спіраючись на закон про виконання земельної реформи з 28. грудня 1925 р., польський уряд оголосив у Вістнику Законів з 15-го лютого ц. р. поіменний виказ мастків, що підлягають примусовому викупові та окреме парцеляційний плян на 1940 рік з означенням висоти земельного запасу, що його треба розпарцелювати. Поіменний виказ мастків, що підлягають примусовому викупові і плян так зв. добровільної парцеляції на черговий рік передбачують 58.187 гектарів лише з приватних мастків у Галичині та у восвідствах волинському й поліському. Таким робом знову кількадесять тисяч гектарів землі на цій території мають змінити своїх правних власників.

Домагаємося відкликати розпорядки та інструкції, що не дають змоги українцям набувати землю, та вимагаємо припинити кольонізацію.

Земельна реформа через кольонізацію не причиняється до оздоровлення аграрних відносин у перенаселеній країні з надміром карлуватих та економічно невистарчальних господарств, тільки ці відносини ще погіршує, одночасно погіршуючи з соціяльними також політичні умовини.

Без відкликання цих інструкцій і розпорядків заява міністра земельних справ п. Понятовського, в якій він на зїзді польської Господарської Ради в Тернополі виступив проти публичного ширення гасла „ні пяди землі українському населенню“ — не має ніякої практичної вартости.

Гасло: „МІСЦЕВА ЗЕМЛЯ МІСЦЕВОМУ АВТОХТОННОМУ СЕЛЯНСТВУ В ПРОПОРЦІЇ ДО ЙОГО НАЦІОНАЛЬНОГО І ВІРОІСПОВІДНОГО ЧИСЛА“ обєднує не тільки всі українські політичні та суспільні організації, не тільки всю українську інтеліґенцію з усім українським народом греко-католицького і православного віроісповідання, але за тим гаслом стоять також автохтонні селяни — римо-католики. Значить, ввесь хліборобський стан і ввесь Український Нарід стоїть за тим, що не вільно на цю перенаселену землю спроваджувати кольоністів зі заходу, бо вся парцельована земля належиться тільки місцевому селянству.

Під цим справедливим гаслом ми вели, ведемо і будемо вести політику українського народу. З того становища Український Нарід уступити не може і не уступить.

Львів, дня 1. березня 1939.

ЗА УНДО:

В. Мудрий. В. Кузьмович.

ЗА ДРУЖИНУ КНЯГИНІ ОЛЬГИ:

К. Малицька. М. Рудницька.

ЗА У. С. Д. П.:

Д-р В. Старосольський. Д-р Р. Скибінський.

ЗА У. С. Р. П.:

Д-р Іван Макух. Д-р М. Стахів.

ЗА Ф. Н. Є.

Д. Паліїв Сильвестер Герасимович.

Промислова продукція Совітського Союзу

у плянах і дійсній праці.

„ДРУГУ ПЯТИРІЧКУ ОСНОВНО ВИКОНАНО“.

Як відомо, друга пятирічка пляну розвинення народнього господарства в СССР закінчилася 31. грудня 1937 року. Другу пятирічку не закінчено до чотирьох років, як це було з першою пятирічкою. Другу пятирічку не закінчено до чотирьох років як переможно заповідав це премієр-міністр совітського уряду Молотов 2. лютого 1934 року. Друга пятирічка закінчилася 31. грудня 1937 року. Але чомусь то тоді мовчала з цього приводу совітська преса. Не згадувала нічого про другу пятирічку і ввесь час у 1938 році.

Щойно 30. січня 1939 року опубліковано тези до доповіді Молотова про третю пятирічку, яка почалася 1. січня 1938 року. Цю доповідь має виголосити Молотов на XVIII. зїзді ВКП (б), що його скликують на 10. березня 1939 р., тобто по пятьох роках по XVII, тоді як за статутом партії зїзди слід скликати щодва роки.

Щойно там у Молотова знаходимо вперше дуже скупі, дуже неясні вказівки про те, як виконано другу пятирічку. „Головне й вирішальне завдання другої пятирічки закінчення реконструкції народнього господарства в основному виконано“ — говорить Молотов.

Щож це саме значить „виконано в основному“?

Спробуймо розглянути ті позиції. Про їх наслідки можемо знайти вказівки в тезах до третьої. Будуть це цифри, річ може трохи за суха, за нудна. Та тільки ці сухі цифри промовляють дуже красномовно.

ВУГІЛЛЯ НАФТА І СТАЛЬ

Камяна вугільна промисловість СССР за даними другої пятирічки, стояла 1932 року на 4 місці у цілому світі і на третьому в Европі. Вона цього року дала 64.300.000 тон камінного вугілля. Розгорнувшися за пять років камяновугільна промисловість, залишаючися на тому самому місці всесвітньої та европейської продукції, повинна б була дати 1937 року 152.000.000 тон вугілля.

Між тим тези третьої пятирічки, говорячи про виконання другої, виразно кажуть, що 1937 року камяного вугілля на душу населення в СССР припадало менше ніж у Франції і значно менше ніж у Злуч. Державах, Анґлії та Німеччині, тобто, що СССР опинився на четвертому місці в Европі і на пятому в цілому світі. А видобули цього року тільки 138.000.000 тон вугілля. Ніби другу пятирічку не виконано.

Нафтова промисловість, випродукувавши 1932 року 22.100.000 тон, повинна була за другою пятирічкою дати 1937 року вже 47.000.000 тон, а в дійсности дала тільки 30.000.000 тон. Отже і в ділянці нафтової промисловости другу пятирічку ніби не виконано.

Щодо чорної металюрґії СССР 1932 року стояв на 5 місці у світі і на 4 в Европі, виробивши 6.200.000 тон чавуну, 5.800.000 тон сталі й 4.200.000 тон вальцювання. За другою пятирічкою чорна металюрґія в СССР повинна була б вийти на друге місце у світі і на 1 місце в Европі, випродукувавши 1837 року 18.000.000 тон чавуну, 199.000.000 сталі та 14.000.000 вальцювання.

А в дійсности цього року випродуковано 14.000.000 чавуну, 17.000.000 тон сталі і 13.000.000 тон вальцювання. З компетентних слів голови совітського уряду Молотова довідуємося, що 1937 року на душу населення в СССР припадало чавуну удвоє з лишком менше, ніж в Анґлії й Франції, в 2 з половиною рази менше ніж у Німеччині, в 3 рази менше ніж в Анґлії та Німеччині, майже в 4 рази менше ніж у Злуч. Державах.

Здається, нема сумніву, що і в ділянці чорної металюрґії другу пятирічку не виконано.

КОЛЬОРОВА МЕТАЛЮРҐІЯ І ХЕМІЯ.

У ділянці кольорової металюрґії СССР у 1932 році займав 9 місце у світі й 2 в Европі щодо продукції міді і 2 місце у свт. а 9 в Европі щодо продукції алюмінію.

За другу пятирічку повинні бути збудовані Прибалкашський (на Уралі) і середньо-Уральський мідяний комбінат, Волховський, Дніпропетрівський, Уральський і Кандалашський (у Карелії) алюмінієві фабрики, і року 1937 мідяна продукція в СССР повинна була вийти на 3 місце в світі і перше в Европі, а алюмінієва на 2 в світі і на 1 в Европі.

На жаль у тезах 3. пятирічки не зазначено докладно про становище кольорової металюрґії в СССР при кінці другої пятирічки, але зазначено, що ані згадані вище мідяні комбінати, ані алюмінієві фабрики досі не закінчені.

Отже здається, і в ділянці кольорової металюрґії друга пятирічка не виконана.

Ніби винятком є хемічна промисловість. За пляном другої пятирічки вона року 1937 повинна була дати продукції на суму 5,700,000.000 карбованців у цінах 1926-27 рр., а за тезами 3-ої пятирічки вона дала її на суму 5.900,000.000 крб. в тих самих цінах. Ніби другу пятирічку виконано в цій ділянці навіть з перевищенням. Але мірник совітської валюти не дуже точний.

Цементна промисловість, що року 1932 мала 7 місце в світі і 5 в Европі, повинна була в році 1937 вийти на 2. місце в світі і на 1. в Европі. Та з тез 3. пятирічки довідуємося, що року 1937 вона дала продукції усього 5.400.000 тон і що цемент навіть на початку року 1939 є „дефіцитний“ продукт у СССР. Ніби трудно говорити про висунення цементної промисловости на провідне місце в Европі, про що виконання другої пятирічки в цій ділянці.

МАШИНИ І ТКАНИНИ.

У ділянці машинобудування можемо використати дані метальоробних варстатів, яких виробили року 1932 15.000, намічали виробити року 1937 40.000 а в дійсности вироблено лише 36.000.

Паротягів, яких вироблювали року 1932 528 штук, намічали виробити року 1937 аж 2.900, а вироблено 1.568 штук.

Вантажних ваґонів року 1932 вироблено 22.200, року 1937 повинні були їх виробити 128.000 штук, а виробили лише 86.000.

Інших даних в цій галузі не подано, але на підставі наведених важко сказати, що виконано другу пятирічку.

У легкій промисловости друга пятирічка намічала значно посилити її виробничу потужність збільшивши потрійно її продукцію і поліпшивши якість. Щодо цього маємо в розпорядженні такі дані: року 1932 вироблено 2.719.000.000 метрів, року 1937 проектували виробити їх 6.250.000.000 а вироблено тільки 3.521.000.000. Року 1932 вироблено вовняних тканин 91.800.000 метрів, року 1937 намічали виробити 270.000.000, а вироблено тільки 105.000.000 метрів.

Року 1932 вироблено 81.900.000 пар шкіряного взуття, при кінці пятирічки намічали виробити 205.000.000 пар, а вироблено в дійсности 164.000.000 пар взуття. Переконуємося, що потрійного збільшення продукції легкої промисловости не досягнено, другої пятирічки в цій ділянці не виконано.

ХАРЧІ ТА ЕЛЄКТРИКА.

Року 1937 мусіла також збільшитися потрійно продукція харчової промисловости. Щодо виконання пятирічки знаходимо в тезах дані тільки про продукцію консервів. Року 1932 випродуковано 716 міл. баньок консервів, 1937 р. намічалося збільшити продукцію до 2.400 міл. баньок, а випродуковано тільки 873 міл. Отже нема підстав говорити ні про потрійне збільшення продукції в ділянці харчової промисловости, ні про виконання другої пятирічки.

У ділянці електроенерґії року 1932 в СССР вироблено 13,4 міліярдів кільоватгодин. Року 1937 намічали виробити їх 38 міліярдів, а вироблено 36 міліярдів. Пятирічного пляну знову не виконано.

У лісовій промисловости намічали за 2 пятирічки збудувати Камський, Кондопожський (в Карелії) целюльозо-паперовий комбінат, Башкирський і Красноярський папірові комбінати. Цих підприємств не збудовано, а про Кондопожський комбінат була чутка в совітській пресі, що його будівництво цілком зірвано. Року 1932 вироблено 24,4 міл. кубометрів пиломатеріялів, року 1937 намічалося їх виробити 43 міл., а вироблено тільки 28 міл. Доведеться визнати, що й в лісовій промисловості другої пятирічки не виконано.

Земля українському народові!

Земля — це підстава життя народів. Серед надзвичайно тяжких обставин оборонив Український Нарід століттями свою землю перед навалами кочовників, що йшли на його землю руїнницькими походами. Тут кожна скиба і кожна межа і кожна пільна стежина полита кровю наших батьків. І всю ту землю обробляли наші батьки без огляду на те, чи вона була у володінні селян чи дідичів.

Отже справедливе, однодушне домагання всіх українських суспільних груп і політичних організацій та всього Українського Народу, щоб при парцеляції землі більшої посілости одержувало землю виключно місцеве селянство. Це домагання тим більш справедливе, що ніде в Европі нема аж такого аграрного перенаселення, як у Галичині та на вбогій землі Полісся, ба навіть вже й на Волині. Свою кров і свою працю вкладає місцевий Український Нарід у цю землю і жити без неї не може.

Тимчасом від літ український селянин не може набути ні одного морга землі, бо проти його природних прав на землю рівні польські чинники висунули наскрізь протиукраїнське шовіністичне гасло: „Ані пяди землі в українські руки!“ Тому підписані українські політичні організації, за якими стоїть ввесь нарід, підносять голос протесту проти стосування у практиці такого найбільш несправедливого та протигосподарського гасла польських шовіністичних кол.

Спіраючись на закон про виконання земельної реформи з 28. грудня 1925 р., польський уряд оголосив у Вістнику Законів з 15-го лютого ц. р. поіменний виказ мастків, що підлягають примусовому викупові та окремо парцеляційний плян на 1940 рік з означенням висоти земельного запасу, що його треба розпарцелювати. Поіменний виказ мастків, що підлягають примусовому викупові і плян так зв. добровільної парцеляції на черговий рік передбачують 58.187 гектарів лише з приватних мастків у Галичині та у воєвідствах волинському й поліському. Таким робом знову кільканадцять тисяч гектарів землі на цій території мають змінити своїх правних власників.

Домагаємося відкликати розпорядки та інструкції, що не дають змоги українцям набувати землю, та вимагаємо припинити кольонізацію.

Земельна реформа через кольонізацію не причиняється до оздоровлення аграрних відносин у перенаселеній країні з надміром карлуватих та економічно невистарчальних господарств, тільки ці відносини ще погіршує, одночасно погіршуючи з соціяльними також політичні умовини.

Без відкликання цих інструкцій і розпорядків заява міністра земельних справ п. Понятовського, в якій він на зїзді польської Господарської Ради в Тернополі виступив проти публичного ширення гасла „ні пяди землі українському населенню“ — не має ніякої практичної вартости.

Гасло: „МІСЦЕВА ЗЕМЛЯ МІСЦЕВОМУ АВТОХТОННОМУ СЕЛЯНСТВУ В ПРОПОРЦІЇ ДО ЙОГО НАЦІОНАЛЬНОГО І ВІРОІСПОВІДНОГО ЧИСЛА“ обєднує не тільки всі українські політичні та суспільні організації, не тільки всю українську інтелігенцію з усім українським народом греко-католицького і православного віроісповідання, але за тим гаслом стоять також автохтонні селяни — римо-католики. Значить, ввесь хліборобський стан і ввесь Український Нарід стоїть за тим, що не вільно на цю перенаселену землю спроваджувати кольоністів зі заходу, бо вся парцельована земля належиться тільки місцевому селянству.

Під цим справедливим гаслом ми вели, ведемо і будемо вести політику українського народу. З того становища Український Нарід уступити не може і не уступить.

Львів, дня 1. березня 1939.

ЗА УНДО:

В. Мудрий. В. Кузьмович.

ЗА ДРУЖИНУ КНЯГИНІ ОЛЬГИ:

К. Малицька. М. Рудницька.

ЗА У. С. Д. П.:

Д-р В. Старосольський. Д-р Р. Скибінський.

ЗА У. С. Р. П.:

Д-р Іван Макух. Д-р М. Стахів.

ЗА Ф. Н. Є.

Д. Паліїв. Сильвестер Герасимович.

Промислова продукція Совітського Союзу

у плянах і дійсній праці.

„ДРУГУ ПЯТИРІЧКУ ОСНОВНО ВИКОНАНО“.

Як відомо, друга пятирічка пляну розвинення народнього господарства в СССР закінчилася 31. грудня 1937 року. Другу пятирічку не закінчено до чотирьох років, як це було з першою пятирічкою. Другу пятирічку не закінчено до чотирьох років як переможно заповідав це премієр-міністр совітського уряду Молотов 2. лютого 1934 року. Друга пятирічка закінчилася 31. грудня 1937 року. Але чомусь то тоді мовчала з цього приводу совітська преса. Не згадувала нічого про другу пятирічку і ввесь час у 1938 році.

Щойно 30. січня 1939 року опубліковано тези до доповіді Молотова про третю пятирічку, яка почалася 1. січня 1938 року. Цю доповідь має виголосити Молотов на XVIII. зїзді ВКП (б), що його скликують на 10. березня 1939 р., тобто по пятьох роках по XVII, тоді як за статутом партії зїзди слід скликати щодва роки.

Щойно там у Молотова знаходимо вперше дуже скупі, дуже неясні вказівки про те, як виконано другу пятирічку. „Головне й вирішальне завдання другої пятирічки закінчення реконструкції народнього господарства в основному виконано“ — говорить Молотов.

Щож це саме значить „виконано в основному“?

Спробуймо розглянути ті позиції. Про їх наслідки можемо знайти вказівки в тезах до третьої. Будуть це цифри, річ може трохи за суха, за нудна. Та тільки ці сухі цифри промовляють дуже красномовно.

ВУГІЛЛЯ НАФТА І СТАЛЬ.

Камяна вугільна промисловість СССР за даними другої пятирічки, стояла 1932 року на 4 місці у цілому світі і на третьому в Европі. Вона цього року дала 64.300.000 тон камінного вугілля. Розгорнувшися за пять років камяновугільна промисловість, залишаючися на тому самому місці всесвітньої та европейської продукції, повинна б була дати 1937 року 152.000.000 тон вугілля.

Між тим тези третьої пятирічки, говорячи про виконання другої, виразно кажуть, що 1937 року камяного вугілля на душу населення в СССР припадало менше ніж у Франції і значно менше ніж у Злуч. Державах, Англії та Німеччині, тобто, що СССР опинився на четвертому місці в Европі і на пятому в цілому світі. А видобули цього року тільки 138.000.000 тон вугілля. Ніби другу пятирічку не виконано.

Нафтова промисловість, випродукувавши 1932 року 22.100.000 тон, повинна була за другою пятирічкою дати 1937 року вже 47.000.000 тон, а в дійсности дала тільки 30.000.000 тон. Отже і в ділянці нафтової промисловости другу пятирічку ніби не виконано.

Щодо чорної металюргії СССР 1932 року стояв на 5 місці у світі і на 4 в Европі, виробивши 6.200.000 тон чавуну, 5.800.000 тон сталі й 4.200.000 тон вальцювання. За другою пятирічкою чорна металюргія в СССР повинна була б вийти на друге місце у світі і на 1 місце в Европі, випродукувавши 1837 року 18.000.000 тон чавуну, 199.000.000 сталі та 14.000.000 вальцювання.

А в дійсности цього року випродуковано 14.000.000 чавуну, 17.000.000 тон сталі і 13.000.000 тон вальцювання. З компетентних слів голови совітського уряду Молотова довідуємося, що 1937 року на душу населення в СССР припадало чавуну удвоє з лишком менше, ніж в Англії й Франції, в 2 з половиною рази менше ніж у Німеччині, в 3 рази менше ніж в Англії та Німеччині, майже в 4 рази менше ніж у Злуч. Державах.

Здається, нема сумніву, що і в ділянці чорної металюргії другу пятирічку не виконано.

КОЛЬОРОВА МЕТАЛЮРГІЯ І ХЕМІЯ.

У ділянці кольорової металюргії СССР у 1932 році займав 9 місце у світі й 2 в Европі щодо продукції міді і 2 місце у свт, а 9 в Европі щодо продукції алюмінію.

За другу пятирічку повинні бути збудовані Прибалхашський (на Уралі) і середньо-Уральський мідяний комбінат, Волховський, Дніпропетрівський, Уральський і Кандалашський (у Карелії) алюмінієві фабрики, і року 1937 мідяна продукція в СССР повинна була вийти на 3 місце в світі і перше в Европі, а алюмінієва на 2 в світі і на 1 в Европі.

На жаль у тезах 3. пятирічки не зазначено докладно про становище кольорової металюргії в СССР при кінці другої пятирічки, але зазначено, що ані згадані вище мідяні комбінати, ані алюмінієві фабрики досі не закінчені.

Отже здається, і в ділянці кольорової металюргії друга пятирічка не виконана.

Ніби вийнятком є хемічна промисловість. За пляном другої пятирічки вона року 1937 повинна була дати продукції на суму 5,700,000.000 карбованців у цінах 1926-27 рр., а за тезами 3-ої пятирічки вона дала її на суму 5.900,000.000 крб. в тих самих цінах. Ніби другу пятирічку виконано в цій ділянці навіть з перевищенням. Але мірник совітської валюти не дуже точний.

Цементна промисловість, що року 1932 мала 7 місце в світі і 5 в Европі, повинна була в році 1937 вийти на 2. місце в світі і на 1. в Европі. Та з тез 3. пятирічки довідуємося, що року 1937 вона дала продукції усього 5.400.000 тон і що цемент навіть на початку року 1939 є „дефіцитний“ продукт у СССР. Ніби трудно говорити про висунення цементної промисловости на провідне місце в Европі, про що виконання другої пятирічки в цій ділянці.

МАШИНИ І ТКАНИНИ.

У ділянці машинобудування можемо використати дані метальоробних варстатів, яких виробили року 1932 15.000, намічали виробити року 1937 40.000 а в дійсности вироблено лише 36.000.

Паротягів, яких виробляли року 1932 828 штук, намічали виробити року 1937 аж 2.900, а вироблено 1.568 штук.

Вантажних ваґонів року 1932 вироблено 22.200, року 1937 повинні були їх виробити 128.000 штук, а виробили лише 86.000.

Інших даних в цій галузі не подано, але на підставі наведених важко сказати, що виконано другу пятирічку.

У легкій промисловости друга пятирічка намічала значно посилити її виробничу потужність збільшивши потрійно її продукцію і поліпшивши якість. Щодо цього маємо в розпорядженні такі дані: року 1932 вироблено 2.719.000.000 метрів, року 1937 проектували виробити їх 6.250.000.000 а вироблено тільки 3.521.000.000. Року 1932 вироблено вовняних тканин 91.800.000 метрів, року 1937 намічали виробити 270.000.000 а вироблено тільки 105.000.000 метрів.

Року 1932 вироблено 81.900.000 пар шкіряного взуття, при кінці пятирічки намічали виробити 205.000.000 пар, а вироблено в дійсности 164.000.000 пар взуття. Переконуємося, що потрійного збільшення продукції легкої промисловости не досягнено, другої пятирічки в цій ділянці не виконано.

ХАРЧІ ТА ЕЛЄКТРИКА.

Року 1937 мусіла також збільшитися потрійно продукція харчової промисловости. Щодо виконання пятирічки знаходимо в тезах дані тільки про продукцію консервів. Року 1932 випродуковано 716 міл. баньок консервів, 1937 р. намічалося збільшити продукцію до 2.400 міл. баньок, а випродуковано тільки 873 міл. Отже нема підстав говорити ні про потрійне збільшення продукції в ділянці харчової промисловости ні про виконання другої пятирічки.

У ділянці електроенергії року 1932 в СССР вироблено 13,4 міліярдів кільоватгодин. Року 1937 намічали виробити їх 38 міліярдів, а вироблено 36 міліярдів. Пятирічного пляну знову не виконано.

У лісовій промисловости намічали за 2 пятирічки збудувати Камський, Кондопожський (у Карелії) целюльозо-паперовий комбінат, Ба[illegible]кирський і Красноярський паперові комбінати. Цих підприємств не збудовано, а про Кондопожський комбінат була чутка в совітській пресі, що його будівництво цілком зірвано. Року 1932 вироблено 24,4 міл. кубометрів пиломатеріялів, а року 1937 намічалося їх виробити 43 міл., а вироблено тільки 28 міл. Доведеться визнати, що й в лісовій промисловості другої пятирічки не виконано.

ТРАНСПОРТ І ГОСПОДАРСТВО.

Шодо транспорту, то залізничий вантажообіг з 169,3 млрд. тонно-кільометрів року 1932 мусів піднестися до 302 млрд. року 1937, в дійсности виконано навіть 355 тонно-кільометрів, отже маємо перевишення пляну. Значно гірше стоїть справа з річковим транспортом: з 26,1 млрд. тонно-кільометрів року 1932 вантажообіг мусів збільшитися року 1937 до 63 млрд., а збільшився він тільки до 33 млрд. Морський вантажообіг з 18 млрд. повинен був осягнути 51 млрд., а осягнув 37. Ніби пятирічку й не виконано.

Встановити в якій саме пропорції не виконано другу пятирічку в галузі сільського господарства майже неможливо. Плян, наприклад намічав гуртову продукцію ц. г. року 1937 в сотнарах: 1.105 міл. зернових і 353 міл. технічних культур, а тези, ніби бажаючи законспірувати наслідки, кажуть, що року 1937 с. г. дало продукції на суму 19,8 млрд. карбованців у цінах 26—27 р. Вирішити це співвідношення на нашу думку цілком неможливо. Є тільки одна позиція більш-менш виразна: тези 3. пятирічки визначають пересічно річний урожай зернових на кінець другої пятирічки в 5,5 млрд. пудів, а за пляном він намічався в 6,9 млрд. Другої пятирічки в ділянці с. г. не виконано, автім не обстоюють цього й тези.

Навряд, чи можна поважно говорити про виконання другої пятирічки в ділянці дальшого піднесення добробуту робітничих та колгоспних мас і підвищення рівня споживання трудящих в 2,5—3 рази, тим більше, що і тези стверджують, що не виконали наміченого зниження роздрібних цін на крам для широкого вжитку на 35 до 40%.

Наведені дані це не якесь тенденційне вибирання тільки неґативних фактів. Зовсім ні. Подано все, що подають у надрукованих тезах 3. пятирічки, а іншого матеріялу про виконання 2. пятирічки покищо ніде не оголошено.

Може й справді з погляду марксистської діялектики вищенаведені дані можна назвати виконанням „в основному" другої пятирічки, на людський розум і звичайний рахунок треба назвати звичайним невиконанням, якщо не цілковитим провалом другої пятирічки.

Гл. Л.

Ендецький маніяк гарячкує...

ЄНДЖЕЙ ГЕРТИХ ТВЕРДИТЬ, ЩО НЕМА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

Ченстохова, 28. II. 1939.

Дня 26. лютого ц. р. Єнджей Гертих, відомий ендецький публіцист, виголосив у Ченстохові відчит на тему: „Закарпатська Русь і Україна". Відчит відбувся в домівці ендеків і слухачами були здебільша ендеки, хоч були також слухачі з інших партій. Тема зацікавила й декого з тутешньої української кольонії.

Прелеґент обговорив наперед справу Карпатської України, котру називав раз „Карпатська Україна", бо так її називають німці й уряд Волошина, але сам признавав назву „Закарпатська Русь", бо ту країну — по словам Гетриха — так називає тамошне населення і така її історична назва, а назви „Карпатська Україна" нарід, мовляв, не признає, бо це видумана назва для політичних цілей тих, що створили цього „виродка" на злість Польщі й Мадярщині.

Карпатська Україна — це твір, через який Польща не має спільної границі з Мадярщиною. Мадярщина скривджена при розборі Чехословаччини, бо не дістала Закарпатської Руси, що тисячу літ належала до неї, Польща дістала під боком агітатора української проблеми в Польщі. Під впливом Карпатської України „роззухваліліся" посли з УНДО і внесли до сойму „неслихане сьмяли" проект, чого булиб не зробили якби не та Карпатська Україна. Карпатська Україна, українці на Закарпатті, уряд Волошина — це робота німців, які в Карпатській Україні мають більший голос ніж чехи. Нарід Карпатської України — це спокійні, темні русини, які цілим серцем бажають належати до Мадярщини, не хочуть ніякої України, але стероризовані „українською партією" не можуть нічого вдіяти.

Уряд Волошина та „Січ" перевели вибори до сойму і дістали 93 прц. голосів на урядову листу, але ці вибори були нечуваним насильством, бо виборці мусіли кидати картки до двох урн: за урядовою листою тайно, проти листи — явно.

Завданням поляків є, щоб Карпатської України не стало на світі, щоб ця земля дісталася до Мадярщини, щоб бідний стероризований нарід дістав волю.

Обговорюючи справу Наддніпрянської України прелеґент заявив: 1) Не було і нема на світі ніякої України ані українського народу. 2) Україну й українців видумали жиди й масонерія. Петлюра був страшним масоном. 3) Самостійну Наддніпрянську Україну хочуть створити німці через розбиття Росії, яку тоді економічно опанували б, а Україна булаб їх кольонією. 4) Через розвал Росії і створення України Німеччина сталаб могутньою державою, яка своїми впливами узалежнила б від себе Польщу. 5) Самостійна Україна загрожувала б Польщі, бо до неї ґравітували б галицькі і волинські українці. 6) З тих оглядів поляки всіми силами мусять не допустити до утворення самостійної України і у себе зліквідувати українську проблему через спольщення руського населення. 7) Є в Польщі такі поляки, що підтримують справу самостійної Наддніпрянської України через розчленування Росії, але це наївні люди, які не злають собі справи зі своїх поглядів. Здоровий розум диктує кожному полякові, що в Польщі не сміє бути українців і на світі України.

Отсе висновки реферату знаного вшехпольського публіциста п. Гертиха.

П.

—o—

Німецька преса про Карпатську Україну.

(УПС) Низка німецьких часописів принесла дописи з Карпатської України, в яких підкреслена вирішна роля „Карпатської Січі" в дальшому розвитку держави та її післанництві супроти всього українського народу. Так пише нпр. **„Дер Фірер"**; (Карльсруге, 22. 2.): „Українська людність у карпатських горах і на долах вірить, що вона стоїть на початку великого розвитку, який на її погляд може переломити рамці сьогоднішности. І ця ідея великого завдання твердо вкорінена в молодих українцях, вона є основою освідомної роботи в країні і з доросту викльовується сьогодні вже інтеліґентська верства, яка має чіткі напрямні. „Назад" неможливе вже в розвитку Карпатської України!... Молодь буде домагатися вирішної участи у формуванні долі країни, бо тільки вона одна вийшла несплямлена з політичного минулого. В ній першій довершився духовий перелім, вона виповнить боротьбу свого народу власною ідеєю і не буде узалежнювати свого історичного слова від задержання або незадержання якогось там парляментарного мандату".

У **„Дер Фрайгайтскампф"** (Дрезден, 22. 2.) читаємо у статті „Нарід у тіні Карпат — змагається!" на тему жидівського питання в Карпатській Україні таке: „Поволі стає трохи тривожно й залушливо жидам, які тут котяться у гною і бруді... Закріплення внутрішньої постави національного українства робить щораз більші поступи. Своєю військовою організацією „Січ" українці почали рішучий похід уперед, який зчасом не затримається і перед халатами. „Українське Національне Обєднання" відреклося вже у своїй програмі всякої фальшивої демократії, ставлячи на це місце особисту відповідальність та означивши, що тільки „українці по крові й походженні" можуть бути членами руху. Молодь, що виростає в таких умовинах, буде вже зовсім здорова".

У **„Франкфуртер Фольксблят-і"** (21. 2.) читаємо у статті „Через Карпатську Україну" теж про жидів у Хусті, при чому автор пише: „Побіч цих нерадісних явищ у вуличній картині столичного Хусту є хвилини, які будять і кріплять віру у щасливе майбутнє цієї країни. Українська молодь, добре виросла і ядерно здорова, йде твердим кроком і з гордим поглядом вулицями, і неодин старий жид, що від ранку до вечора торгується зі своїми співплемінниками перед дверима хат, кидає боязкий погляд у сторону представників молодого українського покоління, що безоглядно прямує поміж жидівські збіговища; жид здає собі справу, що теж у Карпатській Україні звився небезпечний противник жидівства. Мужеська молодь організується від 18 .р життя в ОНО „Карпатська Січ" і носить сіро-зелені однострої, пошиті на лад европейських армій. Згідно з затвердженим статутом мають члени право носити зброю. Метою організації є оборона прилюдних і національних інтересів Карпатської України, плекання збройного духа в українській людности, відпір ворожій пропаґанді й допомога карпато-українському урядові в утримуванні спокою й безпеки".

З інших статтей слід згадати: „Нарід Карпатської України" — довга стаття в журналі **„Остлянд"** (Берлін, 15. 2.), низка репортажів про Карпатську Україну в берлінській **„Дойче Альґемайне Цайтунґ"**, почінаючи з 24. 2. і багато інших. На загально-українські теми принесла газ. **„Райн-Фронт"** (Зарбрікен, 25. 2.) статтю про Т. Шевченка. Щораз більше в німецькій пресі знимок з Карпатської України.

Багато пишуть німецькі часописи далі про положення українців у Польщі. Ось кілька наголовків статтей і нотаток на цю тему: „Українці в Польщі" (**„Франкфуртер Курір"** з 26. 2.), „Польсько-українське напруження" (**„Бремер Цайтунґ"** з 27. 2), „Сильна мова українців у соймі" (**„Дойче Цайтунґ"**, Райхенберґ з 27. 2.), „Українці голосують проти польського бюджету" (**„Данціґер Форпостен"** з 27. 2.) і багато інших.

Самоуправні вибори.

ЗБОРІВЩИНА.

Дня 27. лютого ц. р., останнього дня вношення зголошень кандидатів на радних до громадської ради у **Красній,** повіт Зборів, предсідник виборчої комісії Фридерик Трон, скарбовий комісар зі Зборова, **не прийняв в урядовій годині зголошення кандидатів на радних від повновласника села Юстина Громовика.** Цю відмову він мотивував тим, що не вміє читати по українськи, що треба б йому ще ходити до школи та вчитись української мови. Листа кандидатів з усіми заявами була виповнена згідно з новою виборчою ординацією. Внесено зажалення до старости у Зборові.

Громадяни села Красна.

Справа опції на прилучених землях.

На основі договору між делеґаціями чесько-словацько-української федерації з мадярською делеґацією населення земель б. Чехословаччини, що припали на основі віденського арбітражу Мадярщині, може до 6-ох місяців від 1. березня ц. р. вибрати собі громадянство чесько-словацько-української федерації або мадярське. Оптанти матимуть змогу до 1. вересня ц. р. покинути Мадярщину і навпаки. Договір спирається на подібнім договорі у справі опції між Німеччиною і Чехо-Словаччиною.

—o—

ЯПОНСЬКА ЖАНДАРМЕРІЯ МОГТИМЕ ПОБОРЮВАТИ КИТАЙСЬКИХ ТЕРОРИСТВ У МІЖНАРОДНІЙ КОНЦЕСІЇ ШАНГАЮ.

ШАНГАЙ. Райтер. Непорозуміння між Японією та владою міжнародньої концесії в Шангаю покінчилося. Однозгідно стверджено, що влада концесії не може погодитися на те, щоб чужі вояки могли патролювати міжнародню концесію, але прихильно принято поміч японської поліції в боротьбі з терористом.

—o—

ҐАНДІ ЗНОВ ГОЛОДУЄ.

РАДЖКОТ. ПАТ. Між князем маленької індійської держави Раджкот та його підданими дійшло до гострого непорозуміння. Ґанді хоче змусити князя, щоб він допустив своїх підданих до участи у владі, тому почав голодівку. Лікарі стверджують, що стан його здоровля є занй.

ТРАНСПОРТ І ГОСПОДАРСТВО.

Щодо транспорту, то залізничий вантажообіг з 169,3 млрд. тонно-кільометрів року 1932 мусів піднестися до 302 млрд. року 1937, в дійсности виконано навіть 355 тонно-кільометрів, отже маємо перевищення пляну. Значно гірше стоїть справа з річковим транспортом: з 26,1 млрд. тонно-кільометрів року 1932 вантажообіг мусів збільшитися року 1937 до 63 млрд., а збільшився він тільки до 33 млрд. Морський вантажообіг з 18 млрд. повинен був осягнути 51 млрд., а осягнув 37. Ніби пятирічку й не виконано.

Встановити в якій саме пропорції не виконано другу пятирічку в галузі сільського господарства майже неможливо. Плян, наприклад намічав гуртову продукцію ц. г. року 1937 в сотнарах: 1.105 міл. зернових і 353 міл. технічних культур, а тези, ніби бажаючи законспірувати наслідки, кажуть, що року 1937 с. г. дало продукції на суму 19,8 млрд. карбованців у цінах 26—27 р. Вирішити це співвідношення на нашу думку цілком неможливо. Є тільки одна позиція більш-менш виразна: тези 3. пятирічки визначають пересічно річний урожай зернових на кінець другої пятирічки в 5,5 млрд. пудів, а за пляном він намічався в 6,9 млрд. Другої пятирічки в ділянці с. г. не виконано, автім не обстоюють цього й тези.

Навряд, чи можна поважно говорити про виконання другої пятирічки в ділянці дальшого піднесення добробуту робітничих та колгоспних мас і підвищення рівня споживання трудящих в 2,5—3 рази, тим більше, що і тези стверджують, що не виконали наміченого зниження роздрібних цін на крам для широкого вжитку на 35 до 40%.

Наведені дані це не якесь тенденційне вибирання тільки неґативних фактів. Зовсім ні. Подано все, що подають у надрукованих тезах 3. пятирічки, а іншого матеріялу про виконання 2. пятирічки покищо ніде не оголошено.

Може й справді з погляду марксистської діялектики вищенаведені дані можна назвати виконанням „в основному" другої пятирічки, на людський розум і звичайний рахунок треба назвати звичайним невиконанням, якщо не цілковитим провалом другої пятирічки.

Гл. Л.

нізується від 18 .р життя в ОНО „Карпатська Січ" і носить сіро-зелені однострої, пошиті на лад европейських армій. Згідно з затвердженим статутом мають члени право носити зброю. Метою організації є оборона прилюдних і національних інтересів Карпатської України, плекання збройного духа в українській людности, відпір ворожій пропаґанді й допомога карпато-українському урядові в утримуванні спокою й безпеки".

З інших статтей слід згадати: „Нарід Карпатської України" — довга стаття в журналі **„Остлянд"** (Берлін, 15. 2.), низка репортажів про Карпатську Україну в берлінській **„Дойче Альгемайне Цайтунг"**, почвнаючи з 24. 2. і багато інших. На загально-українські теми принесла газ. **„Райн-Фронт"** (Зарбрікен, 25. 2.) статтю про Т. Шевченка. Щораз більше в німецькій пресі знимок з Карпатської України.

Багато пишуть німецькі часописи далі про положення українців у Польщі. Ось кілька наголовків статтей і нотаток на цю тему: „Українці в Польщі" (**„Франкфуртер Курір"** з 26. 2.), „Польсько-українське напруження" (**„Бремер Цайтунг"** з 27. 2), „Сильна мова українців у соймі" (**„Дойче Цайтунг"**, Райхенберґ з 27. 2.), „Українці голосують проти польського бюджету" (**„Данціґер Форпостен"** з 27. 2.) і багато інших.

Ендецький маніяк гарячкує...

ЄНДЖЕЙ ГЕРТИХ ТВЕРДИТЬ, ЩО НЕМА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Ченстохова, 28. II. 1939.

Дня 26. лютого ц. р. Єнджей Гертих, відомий ендецький публіцист, виголосив у Ченстохові відчит на тему: „Закарпатська Русь і Україна". Відчит відбувся в домівці ендеків і слухачами були здебільша ендеки, хоч були також слухачі з інших партій. Тема зацікавила декого з тутешньої української кольонії.

Прелеґент обговорив наперед справу Карпатської України, котру називав раз „Карпатська Україна", бо так її називають німці й уряд Волошина, але сам признавав назву „Закарпатська Русь", бо ту країну — по словам Гетриха — так називає тамошнє населення і така її історична назва, а назви „Карпатська Україна" нарід, мовляв, не признає, бо це видумана назва для політичних цілей тих, що створили цього „виродка" на злість Польщі й Мадярщині.

Карпатська Україна — це твір, через який Польща не має спільної границі з Мадярщиною. Мадярщина скривджена при розборі Чехословаччини, бо не дістала Закарпатської Руси, що тисячу літ належала до неї, Польща дістала під боком аґітатора української проблеми в Польщі. Під впливом Карпатської України „роззухвалілися" посли з УНДО і внесли до сойму „неслиханє сьмяли" проект, чого булиб не зробили якби не та Карпатська Україна. Карпатська Україна, українці на Закарпатті, уряд Волошина — це робота німців, які в Карпатській Україні мають більший голос ніж чехи. Нарід Карпатської України — це спокійні, темні русини, які цілим серцем бажають належати до Мадярщини, не хочуть ніякої України, але стероризовані „українською партією" не можуть нічого вдіяти.

Уряд Волошина та „Січ" перевели вибори до сойму і дістали 93 прц. голосів на урядову листу, але ці вибори були нечуваним насильством, бо виборці мусіли кидати картки до двох урн: за урядовою листою тайно, проти листи — явно.

Завданням поляків є, щоб Карпатської України не стало на світі, щоб ця земля дісталася до Мадярщини, щоб бідний стероризований нарід дістав волю.

Обговорюючи справу Наддніпрянської України прелеґент заявив: 1) Не було і нема на світі ніякої України ані українського народу. 2) Україну й українців видумали жиди й масонерія, Петлюра був страшним масоном. 3) Самостійну Наддніпрянську Україну хочуть створити німці через розбиття Росії, щоб тоді економічно опанували б, а Україна булаб їх кольонією. 4) Через розвал Росії і створення України Німеччина сталаб могутньою державою, яка своїми впливами узалежнила б від себе Польщу. 5) Самостійна Україна загрожувала б Польщі, бо до неї гравітували б галицькі і волинські українці. 6) З тих оглядів поляки всіми силами мусять не допустити до утворення самостійної України і у себе зліквідувати українську проблему через спольщення руського населення. 7) Є в Польщі такі поляки, що підтримують справу самостійної Наддніпрянської України через розчленування Росії, але це наївні люди, які не здають собі справи з своїх поглядів. Здоровий розум диктує кожному полякові, що в Польщі не сміє бути українців і на світі України.

Отсе висновки реферату знаного всехпольського публіциста п. Гертиха. **П.**

—o—

Самоуправні вибори.

ЗБОРІВЩИНА.

Дня 27. лютого ц. р., останнього дня вношення зголошень кандидатів на радних до громадської ради у **Красній**, повіт Зборів, предсідник виборчої комісії Фридерик Трон, скарбовий комісар зі Зборова, **не прийняв в урядовій годині зголошення кандидатів на радних від повновласника села Юстина Громовика.** Цю відмову він мотивував тим, що не вміє читати по українськи, що треба б йому ще ходити до школи та вчитись української мови. Листа кандидатів з усіми заявами була виповнена згідно з новою виборчою ординацією. Внесено зажалення до старости у Зборові.

Громадяни села Красна.

Німецька преса про Карпатську Україну.

(УПС) Низка німецьких часописів принесла дописи з Карпатської України, в яких підчеркнена вирішна роля „Карпатської Січі" в дальшому розвитку держави та її післанництві супроти всього українського народу. Так пише напр. **„Дер Фірер"**; (Карльсруге, 22. 2.): „Українська людність у карпатських горах і на долах вірить, що вона стоїть на початку великого розвитку, який на її погляд може переломити ремці сьогоднішности. І ця ідея великого завдання твердо вкорінена в молодих українцях, вона є основою освідомної роботи в країні і з доросту викльовується сьогодні вже інтеліґентська верства, яка має чіткі напрямні. „Назад" неможливе вже в розвитку Карпатської України!... Молодь буде домагатися вирішної участи у формуванні долі країни, бо тільки вона одна вийшла неспаямлена з політичного минулого. В ній перший довершився духовий перелім, вона виповнить боротьбу свого народу власною ідеєю і не буде узалежнювати свого історичного слова від задержання або незадержання якогось там парляментарного мандату".

У **„Дер Фрайгайтскампф"** (Дрезден, 22. 2.) читаємо у статті „Нарід у тіні Карпат — змагається!" на тему жидівського питання в Карпатській Україні таке: „Поволі стає трохи тривожно й залушливо жидам, які тут крутяться у гною і бруді... Закріплення внутрішньої постави національного українства робить щораз більші поступи. Своєю військовою організацією „Січ" українці почали рішучий похід уперед, який зчасом не затримається і перед халатами. „Українське Національне Обєднання" відреклося вже у своїй програмі всякої фальшивої демократії, ставлячи на це місце особисту відповідальність та означивши, що тільки „українці по крові й походженні" можуть бути членами руху. Молодь, що виростає в таких умовинах, буде вже зовсім здорова".

У **„Франкфуртер Фольксблят-і"** (21. 2.) [читаємо] у статті „Через Карпатську Україну" теж про жидів у Хусті, при чому автор пише: „Побіч цих нераlісних явищ у вуличній картині столичного Хусту є хвилини, які будять і кріплять віру у щасливе майбутнє цієї країни. Українська молодь, добре виросла і ядерно здорова, йде твердим кроком і з гордим поглядом вулицями, і неодин старий жид, що від ранку до вечора торгується зі своїми співплемінниками перед дверима хат, кидає боязкий погляд у сторону представників молодого українського покоління, що безоглядно прямує поміж жидівські збіговища; жид здає собі справу, що теж у Карпатській Україні зявився небезпечний противник жидівства. Мужеська молодь орга-

Справа опції на прилучених землях.

На основі договору між делеґаціями чесько-словацько-української федерації з мадярською делеґацією населення земель б. Чехословаччини, що припали на основі віденського арбітражу Мадярщині, може до 6-ох місяців від 1. березня ц. р. вибрати собі громадянство чесько-словацько-української федерації або мадярське. Оптанти матимуть змогу до 1. вересня ц. р. покинути Мадярщину і навпаки. Договір спирається на подібнім договорі у справі опції між Німеччиною і Чехо-Словаччиною.

—o—

ЯПОНСЬКА ЖАНДАРМЕРІЯ МОГТИМЕ ПОБОРЮВАТИ КИТАЙСЬКИХ ТЕРОРИСТВ У МІЖНАРОДНІЙ КОНЦЕСІЇ ШАНГАЮ.

ШАНГАЙ. Райтер. Непорозуміння між Японією та владою міжнародньої концесії в Шанґаю покінчилося. Однозгідно стверджено, що влада концесії не може погодитися на те, щоб чужі вояки могли патролювати міжнародню концесію, але прихильно принято поміч японської поліції в боротьбі з теророризмом.

—o—

ҐАНДІ ЗНОВ ГОЛОДУЄ.

РАДЖКОТ. ПАТ. Між князем маленької індійської держави Раджкот та його підданими дійшло до гострого непорозуміння. Ґанді хоче змусити князя, щоб він допустив своїх підданих до участи у владі, тому почав голодівку. Лікарі стверджують що стан його здоровля є злий.

Виселили українця з Тернопільщини.

На днях виселили на 3 роки з доручення воєвідського уряду в Тернополі з тернопільського повіту, як прикордонного, молодого українця з Острова Богдана Антькова.

СССР покинув комітет неінтервенції.

МОСКВА. ТАСС. Тому, що льондонський комітет неінтервенції від довшого часу занехав діяльність і втратив рацію існування, совітський уряд відкликав від 1. ц. м. свого представника з того комітету.

ВІДКЛИКАННЯ СОВІТСЬКОГО ПРЕДСТАВНИКА З КОМІТЕТУ НЕІНТЕРВЕНЦІЇ НІКОГО НЕ ЗДИВУВАЛО.

ЛЬОНДОН. ПАТ. Відкликання совітського представника із комітету неінтервенції до справ Еспанії є жестом, який льондонські дипльоматичні кола прийняли байдуже, не привязуючи до цього ніякого значіння. Ці кола пригадують, що видатки на вдержання комітету неінтервенції покривали майже вцілости Велика Британія, Франція, Німеччина й Італія. Хоч комітет не сходився від минулого року, то своєї діяльности він не припинить, поки не закінчиться еспанська громадянська війна. Визнання уряду ген. Франка зовсім не змінює правного становища комітету.

Кабінетна кріза в Бельгії загострюється.

КОРОЛЬ РОЗВЯЖЕ ПАРЛЯМЕНТ.

Судан зрікся місії творити новий уряд, посадник Брюсселі А. Макс тої місії не приняв. Король завізвав до себе б. премієра Пієрльо, який — як говорять — дістав поручення розвязати парлямент і розписати нові вибори.

——o——

Загроза розвалу Чехо-Словаччини

Льондонські політичні кола оцінюють ситуацію в Чехо-Словаччині по зірванні переговорів між Прагою і Братиславою дуже поважно. Переговори тривали два дні, одначе вони розбилися з приводу неуступчивости словаків. „Дейлі Експрес" твердить, що є зовсім поважні побоювання, що Чехословаччина розлетиться на три окремі зовсім незалежні держави. Словацький міністр та одночасно віцепремієр центрального уряду Сідор загрозив, що якщо Прага не виконає словацьких домагань, тоді Словаччина проголосить повну незалежність під протекторатом Німеччини.

Чехи вважають, що словацькі домагання надто великі. М. іншим словаки домагаються двох ґенералів у федеративній армії та одночасно створення власної армії з власним ґенеральним штабом. Вони домагаються теж 1,300.000 корон на вигляд та озброєння „Глінкової Гвардії", яка творила б щось у роді словацького СА.

ГОСТРА РАДІОВА ПРОМОВА МІН. СІДОРА.

БРАТИСЛАВА. ПАТ. Міністер Сідор виголосив до членів „Глінкової Гвардії" промову, в якій він підкреслив, що словаки залишаться на віки вірні ідеям о. Глінки та на випадок потреби готові пролити за них кров. Словацький національний рух здобув повну перемогу і тепер словаки самі рішатимуть про свої справи. Здобутої влади вони вже ніколи не випустять із рук. Невдача, що її зазнав давній чеський режім, болить деяких чехів і вони тому теж виступають часто проти словаків, які собі з того нічого не роблять. Бо правда по їх боці. Вони мусіли боронитися проти визиску чехів, які вважали Словаччину своєю кольонією та за словацькі гроші розбудовували чеські краї, будували прегарні будинки у Празі і т. д. Зате Словаччина чимраз більше підупадала й убожіла. Слід підкреслити, — говорив мін. Сідор — що тільки на платнях, що їх виплачували коштом словаків чеським урядовцям у Словаччині, Словаччина стратила за минулих 20 років приблизно 14 міліярдів корон. Це тільки дрібна частина страт, що їх зазнали словаки через еґоїстичну чеську політику. Якби словаки виконували владу від самого початку у своєму краю, то вони не мусіли б розписувати тепер внутрішньої позички. Тепер беручися з конечности за такий засіб, міністр закликав у своїй промові, щоб усі словаки виконали свій національний обовязок і допомогли державі перемогти перші труднощі.

ЯПОНЦІ ОКРУЖИЛИ 60-ТИСЯЧНУ КИТАЙСЬКУ АРМІЮ.

ТОКІО. Домеї. У провінції Кіянсу японці перевели дуже складну операцію: вони висадили на березі ріки Єн поважні сили, які замкнули перстень довкола 60-тисячної китайської армії, яка тепер звідусіль окружена.

——o——

3.000 ЖИДІВ У КОНЦЕНТРАЦІЙНІМ ТАБОРІ В ГОЛЯНДІЇ.

АМСТЕРДАМ. ПАТ. Як подає преса, голяндський уряд буде домагатися від парляменту міліона ґульденів кредиту на оснування концентраційного табору для трьох тисяч німецьких жидів, що нелеґально втікли до Голяндії.

——o——

Д-Р ШАХТ НЕ ПОЇДЕ ДО РУМУНІЇ.

БЕРЛІН. ПАТ. В берлінських колах дементують рішуче всі поголоски про поїздку д-ра Шахта до Румунії. Міродатні німецькі кола заявляють, що нема ніякої потреби висилати д-ра Шахта до Румунії, в якій перебував недавно дир. Вольтат і мін. Функ. Д-р Шахт, який перебуває тепер поза Берліном, має туди приїхати в черговому тижні, після чого виїде він на кількатижневу відпустку.

——o——

ПРИЇЗД МІН. ҐАФЕНКУ ДО ВАРШАВИ.

ВАРШАВА. ПАТ. В суботу приїхав до Варшави з окремою візитою румунський міністр закордонних справ Ґафенку з жінкою. З міністром Ґафенку приїхали теж визначні урядовці румунського міністерства закордонних справ та польський амбасадор у Букарешті Рачинський. На прикордонній стації у Снятині привитали румунського гостя польські урядові представники. В суботу перед полуднем мін. Ґафенку приїхав на варшавський двірець, якого там привитали незвичайно врочисто: мін. Бек із жінкою, представники міністерства закордонних справ, представники міста і т. д.

ЕМІЛЬ АРНОЛЬД-ГОЛЬМ.

Поетові мрії.

Вона не була гарна, та мала Герда Веддінґгавзен. Її називали „малим ґенералом", бо була самовладна й мала в собі щось мужеське, що ніколи не терпіло ніякого спротиву і це також проявлялося в її лиці. Її гострі, тверді риси були якби мужеські, а з її очей під густими бровами говорив такий самий розум. Замість краси дала їй природа розум, що вивищував її понад довкілля та ровесниці. І вже взаранку вона стала самотницею і загарбалась у книжки та студії. Її ніхто не розумів, і вона шукала розваги в лектурі великих поетів, що відчували й думали так як вона та мали подібну тугу в серці...

Найбільше полюбила Альберта Уліюса й читала всі його твори, які могла зарвати та щиро ним захопилась. У її дівочій світлиці всі ті твори лежали на столику та ще стояла там прибрана квітами його світлина, що її витяла з журналу і вставила в рямці. То був гарний, огрядний пан, дотепний юнкр, але його очі були лагідні й мелянхолійні. Вона пізнала в його творах усі жіночі постаті, а кожна з них мала в собі щось із тієї гордої постави до світу, та з тієї мрійливої романтики, що була також і в неї самої. Раз вона порішила написати до Альберта Уліюса лист і підписалася на ньому іменням Евеліни, одної з його жіночих креацій, яка їй найбільш припала до серця. Писала йому про безуспішне життя на провінції та що його книжки мов опій оживляють порожнечу її буденщини.

Шукала палких, мрійливих слів, у яких хотіла висловити свою велику пошану тай сама подивляла ту легкість, з якою плили слова з її пера.

Минали тижні, і Герда майже не сподівалася відповіді. Майже і соромилася, що вона звичайно горда і стримана, пішла в листі на таку явну сповідь з власних почувань та на таке ідолопоклонство. Але одного дня прийшла відповідь. Скоро й тремтливо роздерла Герда коперту листа. Уліюс писав, що її лист його розрадував і захопив, та що він ще ніколи не мав читача своїх творів, щоб так цілковито його зрозумів, як саме вона. Її письмо дало йому таку сильну спонуку до дальшої праці, що йому не стало часу на скору листовну відповідь.

І так між ними почалось листування, що тривало довший час. Герда писала йому про її настрої та мрії, що їх розсновувала в тихих годинах, а Уліюс мережав у відповідь потрохи еротичну канву у фантастичних колірах. Ті його листи давали їй уявлене щастя, що її вколисувало.

Минали роки. Але життя примушувало її віддаватись за одного солідного урядничину з провінції, що був цілковитим контрастом до її вимріяного ідеалу. Та він давав їй одне: незалежність від її батьків — і вона, без довгої надуми, згодилась. Про своє вінчання вона повідомила коротко Уліюса. Від тієї хвилини скінчилося їх листування. Невже заболіла його та її холодна, формальна чемність?... Вона цього догадувалась і вже більше не намагалась продовжувати цей гарний епізод її життя, що так потонув у прозі буднів.

Її життя плило вже одноманітно при боці чоловіка, що її любив і шанував, але ніяк не розумів глибших струн її душі. Прибули діти, а з ними щоденна жура й вони заглушили всі ті відгуки, що вставали із глибин душі. Але в довгі вечорі, коли її чоловік сидів у клюбі, а діти вже полягали спати, вона добувала повісти Уліюса тай читала їх без утоми і живо. Читала вона про авантурничі пригоди, які він змальовував та про одурливу пристрасть жінок, яких він описував, про шал любови та про гріховні ночі у великих містах та про все що сповняє життя або красою або прокльоном. Ті вечорі, коли вона сама собі належала, були для неї маленьким святом, малою прогулькою в давно забуту країну мрій...

Одного дня захворіла Герда й за порадою лікаря мусіла в одній із берлінських санаторій піддатись операції. Коли вже видужувала й сиділа раз у саді санаторії в теплому сонішньому сяйві, побачила схиленого мужчину, що поволі проходжувався. Його лице нагадувало Уліюса. В сестри-жалібниці вона довідалась, що це справді поет Уліюс, що він безнадійно хворий, що він уже доживає останні місяці свого життя, які ось тут переводить. Герда найшла нагоду до балачки з Уліюсом. По кількох конвенціональних словах спрямувала бесіду на духові та особисті теми. Говорила про його твори з таким гарячим захопленням, як колись давно в листах. І відтоді відбували часто свої проходи спільно.

— Чи багато любили ви в своему житті, маестро? — запиталася Герда одного дня Уліюса в балачці і помітне тремтіння її голосу зраджувало зворушення в душі, яке вона старалася заглушити.

— І так — і ні! — відповів Уліюс. — Як хто хоче зрозуміти, чим є та любов узагалі. Своїх ніхто не зарахує короткохвилинних пригод. По правді любив я тільки одну-єдину жінку, якої я ніколи в житті не бачив. Подумайте собі, одного дня я дістав з провінціяльного містечка мрійливий, залюблений лист, підписаний іменням „Евеліни", одним іменням із постатей жінок у моїх творах. Я відповів і почалось листування, в якому Евеліна розкрила мені цілі скарби своєї дивної душі. Її стать прийняла в моїй душі реальні форми, мені здавалося, що її бачу й що вона живе біля мене. Ой, я знаю, що вона була прекрасна, моя Евеліна, що то була краса, якої не стрічається часто. І висока мусіла бути й горда, вита, і здається мені, мусіла мати сині як небо розмріяні очі й довге, буйне русяве волосся. Але-ж одного дня повідомила мене, що віддається і я вже більше не писав до неї...

Герда могла йому сказати, що та мала, старкувата жінка, якої ніхто не назвав би гарною, а яка ось тепер іде біля нього, що це Евеліна і що та велика, єдина любов у його житті — то був великий фантом, омана, але-ж вона не могла спромогтись на те, щоб так болючо відкрити йому очі й його розчарувати. Не хотіла забирати смертельно хворому поетові його кращої омани, що так опромінювала йому злигодні важкого життя.

Переклав м. м. к.

Пій XII. входить в обовязки вселенського архиєрея.

ВАТИКАНОВІ ПРИВЕРНУЛИ НОРМАЛЬНИЙ ВИГЛЯД.

Всі мешкання, приготовані у ватиканській палаті з нагоди конкляве, вже розібрано, келії кардиналів усунено та зліквідовано. Ватикан прибрав нормальний вигляд. Зате в базиліці св. Петра почали підготову до коронації нового папи, яку визначили офіційно на 12-го березня.

„Джіорнале д'Італія" повідомляє, що коронація Пія XII-го відбудеться мабуть не в середині базиліки, але у зверхній льоджії, з якої папа після вибору поблагословив маси. Вибір зверхньої льоджії на коронацію дозволить великій масі вірних, що зберуться на площі, добре бачити величавий коронаційний обряд.

ПАПА ПІЙ XII НА ПЕРШІЙ ЗБІРНІЙ АВДІЄНЦІЇ.

В неділю рано Пій XII прийняв пралатів з апостольської камери, якої функції вигасли з вибором папи. Потім папа прийняв групу о. о. Салезіян, яких був протектором. Середи і суботи, як це було у звичці померлого Пія XI, будуть зарезервовані і надалі на авдієнції для молодих подруж. У найближчу середу Пій XII, приймаючи новоженців, появиться на першій збірній авдієнції.

ПЕРЕД НОМІНАЦІЄЮ ДЕРЖАВНОГО СЕКРЕТАРЯ.

Справа номінації нового ватиканського державного секретаря досі невияснена. Італійська преса передбачує, що на це становище папа може покликати дипльомата, який не є кардиналом. Такий дипльомат дістав би тимчасово титул заступника державного секретаря, а кардиналом папа іменував би його на найближчому консисторі. Після кардинальської номінації він дістав би повний титул державного секретаря.

У звязку з цим часописи пригадують, що Пій X іменував був на якийсь час заступником державного секретаря монс. Меррі дель Валь, який у моменті того призначення не був кардиналом. Кардинальський капелюх він дістав з рук Пія X на найближчому консисторі.

ПАПСЬКИЙ КОНСИСТОР.

Преса передбачує, що небавом після коронації Пій XII скличе консистор, щоб перевести деякі іменування. Між іншими має бути іменований новий камерлінг. Не виключене, що папа заіменує нових кардиналів. Як відомо, у склад кардинальської колегії входить тепер 61 кардиналів.

ПІЙ XII І КВІРИНАЛ.

Агенція Стефані повідомляє з Ватикану про характеристичний епізод, який трапився, коли папа йшов у поході до Сикстинської капліці, де мав прийняти третій поклін кардиналів. У хвилині коли похід переходив через першу салю, Святіший Отець запримітивши італійського амбасадора при апостольській столиці гр. Пініяті Моряно Кустоца, що стояв навколішках, зупинився і закликав дипльомата, щоб підійшов до нього, після чого дуже сердечно стиснув йому руку. Приявні при цьому дипльомати добачують у цьому жесті Пія XII вислів його почування супроти цілої Італії.

—o—

МІН. КВЯТКОВСЬКИЙ ПРОМОВЛЯВ НА РАДІ „ЗВИОНЗКУ ОФІЦЕРУФ РЕЗЕРВИ".

В неділю відбулося у Варшаві засідання союзної ради „Звйонзку Офіцеруф Резерви", в якому взяв участь і виголосив промову віцепрем'єр Е. Квятковський.

—o—

Поштові посилки з бомбами.

„Скотленд Ярд" веде енергійне слідство у справі поштової посилки з вибуховим матеріялом, що її надано минулої пятниці в одному з поштових бюр у Льондоні. Посилку переслали знавцям. Здогадуються, що її вислали члени републиканської ірляндської армії.

—o—

ЗГИНУВ АРАБСЬКИЙ ДЕЛЕҐАТ НА ЛЬОНДОНСЬКУ КОНФЕРЕНЦІЮ.

ЄРУСЛИМ. ПАТ. Адуан Нашашібі, один з делегатів поміркованої арабської партії на льондонську конференцію, вмер від ран, які він в суботу дістав. Адуана Нашашібу напали, як він як глядач брав участь у метчі копаного мяча.

—o—

Рапорт про укріплення Лібії.

РИМ. ПАТ. Мусоліні прийняв марш. Бадоліо, який після повороту з Лібії склав шефові італійського уряду звіт про стан оборонних укріплень на західньому пограниччі Лібії.

—o—

МАРШ. ҐЕРІНҐ ПРИХАВ ДО САН РЕМО

В неділю рано марш. Ґерінґ разом з дружиною переїхав через Геную і в год. 11. приїхав спеціяльним поїздом до Сан Ремо.

Неписьменність — велике нещастя одиниці й народу. Вона зупиняє людину й нарід у розвитку до вищих щаблів культурного, господарського й політичного життя. Поведім скрізь завзяту боротьбу з неписьменністю українців! Боротьбу цю найкраще вести за допомогою букваря з читанкою „ДО СОНЦЯ", що коштує всього 50 сотиків.

За що арештували діячів з „Фронту Національної Єдности"?

На іншому місці містимо коротку згадку про те, що у приватному мешканні редактора „Українських Вістей" **Степана Волинця** та в його редакційному бюрку поліція перевела ревізію, його самого арештувала та перевезла на переслухання до Станиславова. Цю вістку треба доповнити тим, що ред. Степан Волинець залишився у вязниці у Станиславові з вивезеним туди передтим видавцем „Батьківщини" й „Українських Вістей" п. **Василем Крохмалюком** й арештованим там діячами станиславівської області ФНЄ м-ром **Михайлом Кушніром**, м-ром **Рогатинським** та **М. Кіндратом**.

Причина арештування невідома. Знає її тільки краківський всезнайко „ІКЦ", який твербить тільки допускається злочину державної зради. Цікаве, чим арештовані могли допуститися державної зради, коли вони працювали в легальній політичній організації? Але в очах „ІКЦ" кожний українець нічого іншого не робить тільки до пускається злочину державної зради.

У звязку з останнім арештуванням поліція переслухала у пятницю провідника ФНЄ п. Дмитра Паліева.

І. міжнародні торги Великої Німеччини

Великанський магазин, що ілюструє цілість німецького виробництва.

В неділю відкрили в Ляйпціґу великі весняні торги, яким офіційні чинники надали назву „Перші міжнародні торги Великої Німеччини". Число виставців на цих торгах доходить цим разом до рекордового числа 10 тисяч, що репрезентують 28 европейських і заморських країв. Переважну більшість творить Німеччина разом з Австрією та Судетами.

Зацікавлення торгами незвичайно велике. З цілої Німеччини і всіх европейських країв приїхали тисячі купців і промисловців. Експонати розміщено в 24 павільонах у середмісті. Терени торгів охоплюють разом простір 400 тисяч кв. м. Це один великанський магазин, що зобразовує цілість німецького виробництва, промислу та всяких, найбільш новочасних технічних здобутків. Дуже багато заступлені відділи: машиновий, радіовий, електротехнічний та конфекційний. Сензацію серед відвідувачів викликають малі авта для дітей і молоді, засоблені у функції що відповідають усім вимогам.

Торги відкрив міністр пропаґанди Райху д-р Гебельс, який виголосив при цій нагоді довшу промову про господарську політику Третього Райху.

Інциденти на совітсько-манджурському кордоні

ТОКІО. ПАТ. Агенція Домеі повідомляє з Гсінкінгу про два інциденти, що трапилися на совітсько-манджурському кордоні. В суботу рано трьох совітських кінноїчиків нелегально вїхало на манджурську територію обстрілюючи прикордонні стежі близько Суіфенго у провінції Кірін.

Другий інцидент трапився в неділю в год. 8-ій рано. 40 вояків, що належать до совітської прикордонної сторожі, передісталося на манджурську територію близько Кванієгтоі на північ від смуги Суіфенго у провінції Кірін. Совітські вояки обстрілювали стежу складену з 20 манджурських вояків.

Манджурський уряд склав енергійний протест у ґенерального консуля Совітського Союзу в Харбіні у звязку зі згаданими інцидентами.

—o—

Національна Еспанія вестиме незалежну політику.

У розмові з кореспондентом „Дейлі Хронікль" у Барсельоні ґен. Франко ще раз підкреслив охоту зберегти повну незалежність політики національної Еспанії. Навіть пядь еспанської землі не дістанеться під якенебудь чуже панування — запевнив ґен. Франко. Нова Еспанія не кермуватиметься ані ідеєю реваншу ані ненависти. Світ мусить це зрозуміти. Перемога без згоди була би пустим тріюмфом. Хочемо бути приятелями навіть тих, що досі були нашими ворогами. Коли наші вчорашні вороги захочуть щиро співпрацювати з нами, Еспанія своїми власними силами зможе відзискати місце, яке їй в Европі належиться.

ЕСПАНІЯ ВИННА ІТАЛІЇ 8 МІЛІЯРДІВ ЛІРІВ.

ПАРИЖ. ПАТ. „Ексцельзіор" обраховує, що довг, який національна Еспанія затягнула в Італії за всякого роду достави, доходить до 8 міліярдів лірів.

Катастрофа німецького літака в Альпах.

На днях військова стежа віднайшла в Альпах, 40 км. від Ніцеї, останки німецького літака „Далюс", що розбився ще 24. лютого ц. р. Під останками літака лежали звуглені тіла 11-ох жертв катастрофи під грубою верствою снігу. Здогадуються, що причиною катастрофи була сильна метелиця з бурею, підчас якої літак розбився об один з верхів Альп. Літак курсував на шляху Берлін—Рим—Балеарські острови—Барсельона.

Гостина мін. Ґриґоре Ґафенку у Варшаві

На іншому місці пишемо про приїзд румунського міністра закордонних справ Г. Гафенку до Варшави.

В часі свого побуту у столиці Польщі мін Гафенку в суботу перед полуднем склав візиту мін. Бекові, прем'єрові ґен. Складковському, марш. Сьміґлому-Ридзові та склав вінок на гробі невідомого вояка. Пополудні міністра Гафенку відвідали мін. Бек та прем'єр Складковський, вечором мін. Бек видав для мін. Гафенку з дружиною обід. Ще того самого дня приймав міністра Гафенку проф. Серпінський, як заступник голови польсько-румунського товариства.

В неділю перед полуднем мін. Гафенку взяв участь у засіданні комітету польсько-румунського пресового порозуміння. В полудне відбулося снідання у президента держави, якого через недугу заступав марш. Сьміґли-Ридз. Вечором гостив міністра Гафенку і його дружину обідом румунський амбасадор Франасовічі. В цьому обіді взяли участь польські міністри та інші достойники.

В пополудневих годинах в неділю мін. Гафенку склав вінок на ступнях Бельведеру та оглянув бельведерський музей.

—o—

19-го березня не буде науки.

Міністр віросповідань та освіти видав розпорядок, що день 19-го березня залишиться у Польщі святом так, як його святкували за життя марш. Пілсудського. В тому дні не буде шкільної науки.

Пій XII. входить в обовязки вселенського архиєрея.

ВАТИКАНОВІ ПРИВЕРНУЛИ НОРМАЛЬНИЙ ВИГЛЯД.

Всі мешкання, приготовані у ватиканській палаті з нагоди конкляве, вже розібрано, келії кардиналів усунено та зліквідовано. Ватикан прибрав нормальний вигляд. Зате в базиліці св. Петра почали підготову до коронації нового папи, яку визначили офіційно на 12-го березня.

„Джіорнале д'Італія" повідомляє, що коронація Пія XII-го відбудеться мабуть не в середині базиліки, але у зверхній льоджії, з якої папа після вибору поблагословив маси. Вибір зверхньої льоджії на коронацію дозволить великій масі вірних, що зберуться на площі, добре бачити величавий коронаційний обряд.

ПАПА ПІЙ XII НА ПЕРШІЙ ЗБІРНІЙ АВДІЄНЦІЇ.

В неділю рано Пій XII прийняв пралатів з апостольської камери, якої функції вигасли з вибором папи. Потім папа прийняв групу о. о. Салезіян, яких був протектором. Середи і суботи, як це було у звичаї померлого Пія XI, будуть зарезервовані і надалі на авдієнції для молодих подруж. У найближчу середу Пій XII, приймаючи новожинців, появиться на першій збірній авдієнції.

ПЕРЕД НОМІНАЦІЄЮ ДЕРЖАВНОГО СЕКРЕТАРЯ.

Справа номінації нового ватиканського державного секретаря досі невияснена. Італійська преса передбачує, що на це становище папа може покликати дипльомата, який не є кардиналом. Такий дипльомат дістав би тимчасово титул заступника державного секретаря, а кардиналом папа іменував би його на найближчому консисторі. Після кардинальської номінації він дістав би повний титул державного секретаря.

У звязку з цим часописи пригадують, що Пій X іменував був на якийсь час заступником державного секретаря монс. Меррі дель Валь, який у моменті того призначення не був кардиналом. Кардинальський капелюх він дістав з рук Пія X на найближчому консисторі.

ПАПСЬКИЙ КОНСИСТОР.

Преса передбачує, що небавом після коронації Пій XII скличе консистор, щоб перевести деякі іменування. Між іншими має бути іменований новий камерлінг. Не виключене, що папа заіменує нових кардиналів. Як відомо, у склад кардинальської колегії входить тепер 61 кардиналів.

ПІЙ XII І КВІРИНАЛ.

Агенція Стефані повідомляє з Ватикану про характеристичний епізод, який трапився, коли папа йшов у поході до Сикстинської каплиці, де мав прийняти третій поклін кардиналів. У хвилині коли похід переходив через першу салю, Святіший Отець запримітивши італійського амбасадора при апостольській столиці гр. Пініяті Моряно Кустоца, що стояв навколішках, зупинився і закликав дипльомата, щоб підійшов до нього, після чого дуже сердечно стиснув йому руку. Приявні при цьому дипльомати добачують у цьому жесті Пія XII вислів його почування супроти цілої Італії.

МІН. КВЯТКОВСЬКИЙ ПРОМОВЛЯВ НА РАДІ „ЗВІОНЗКУ ОФІЦЕРУФ РЕЗЕРВИ".

В неділю відбулося у Варшаві засідання союзної ради „Звйонзку Офіцеруф Резерви", в якому взяв участь і виголосив промову віцепрем'єр Е. Квятковський.

Поштові посилки з бомбами.

„Скотленд Ярд" веде енергійне слідство у справі поштової посилки з вибуховим матеріялом, що її надано минулої пятниці в одному з поштових бюр у Льондоні. Посилку переслали знавцям. Здогадуються, що її вислали члени республиканської ірляндської армії.

ЗГИНУВ АРАБСЬКИЙ ДЕЛЕГАТ НА ЛЬОНДОНСЬКУ КОНФЕРЕНЦІЮ.

ЄРУСЛИМ. ПАТ. Адуан Нашашібі, один з делегатів поміркованої арабської партії на льондонську конференцію, вмер від ран, які він в суботу дістав. Адуана Нашашібу напали, як він як глядач брав участь у метчі копаного мяча.

Рапорт про укріплення Лібії.

РИМ. ПАТ. Мусоліні прийняв марш. Бадоліо, який після повороту з Лібії склав шефові італійського уряду звіт про стан оборонних укріплень на західньому пограниччі Лібії.

МАРШ. ГЕРІНҐ ПРИЇХАВ ДО САН РЕМО.

В неділю рано марш. Герінґ разом з дружиною переїхав через Геную і в год. 11. приїхав спеціяльним поїздом до Сан Ремо.

За що арештували діячів з „Фронту Національної Єдности"?

На іншому місці містимо коротку згадку про те, що у приватному мешканні редактора „Українських Вістей" Степана Волинця та в його редакційному бюрку поліція перевела ревізію, його самого арештувала та перевезла на переслухання до Станиславова. Цю вістку треба доповнити тим, що ред. Степан Волинець залишився у вязниці у Станиславові з вивезеним туди передтим видавцем „Батьківщини" й „Українських Вістей" п. Василем Крохмалюком й арештованими там діячами станиславівської області ФНЄ м-ром Михайлом Кушніром, м-ром Рогатинським та М. Кіндратом.

Причина арештування невідома. Знає її тільки краківський всезнайко „ІКЦ", який твердить тільки допускається злочину державної зради. Цікаве, чим арештовані могли допуститися державної зради, коли вони працювали в леґальній політичній організації? Але в очах „ІКЦ" кожний українець нічого іншого не робить тільки до пускається злочину державної зради.

У звязку з останнім арештуванням поліція переслухала у пятницю провідника ФНЄ п. Дмитра Паліева.

Неписьменність — велике нещастя одиниці й народу. Вона зупиняє людину й нарід у розвитку до вищих щаблів культурного, господарського й політичного життя. Поведім скрізь завзяту боротьбу з неписьменністю українців! Боротьбу цю найкраще вести за допомогою буквара з читанкою „ДО СОНЦЯ", що коштує всього 50 сотиків.

Інциденти на совітсько-манджурському кордоні.

ТОКІО. ПАТ. Аґенція Домеї повідомляє з Гсінкінгу про два інциденти, що трапилися на совітсько-манджурському кордоні. В суботу рано трьох совітських кіннотчиків нелеґально віхало на манджурську територію обстрілюючи прикордонні стежі близько Суіфенго у провінції Кірін.

Другий інцидент трапився в неділю в год. 6-ій рано. 40 вояків, що належать до совітської прикордонної сторожі, передісталося на манджурську територію близько Кваніегтої на північ від смуги Суіфенго у провінції Кірін. Совітські вояки обстрілювали стежу складену з 20 манджурських вояків.

Манджурський уряд склав енергійний протест у генерального консуля Совітського Союзу в Харбіні у звязку зі згаданими інцидентами.

І. міжнародні торги Великої Німеччини

Великанський магазин, що ілюструє цілість німецького виробництва.

В неділю відкрили в Ляйпціґу великі весняні торги, яким офіційні чинники надали назву „Перші міжнародні торги Великої Німеччини". Число виставців на цих торгах доходить цим разом до рекордового числа 10 тисяч, що репрезентують 28 европейських і заморських країв. Переважну більшість творить Німеччина разом з Австрією та Судетами.

Зацікавлення торгами незвичайно велике. З цілої Німеччини і всіх европейських країв приїхали тисячі купців і промисловців. Експонати розміщено в 24 павільонах у середмісті. Терени торгів охоплюють разом простір 400 тисяч кв. м. Це один велнканський магазин, що зображує цілість німецького виробництва, промислу та всяких, найбільш новочасних технічних здобутків. Дуже багато заступлені відділи: машиновий, радіовий, електротехнічний та конфекційний. Сензацію серед відвідувачів викликають малі авта для дітей і молоді, засоблені у функції що відповідають усім вимогам.

Торги відкрив міністр пропаґанди Райху д-р Гебельс, який виголосив при цій нагоді довшу промову про господарську політику Третього Райху.

Національна Еспанія вестиме незалежну політику.

У розмові з кореспондентом „Дейлі Хронікль" у Барсельоні ген. Франко ще раз підкреслив охоту зберегти повну незалежність політики національної Еспанії. Навіть пядь еспанської землі не дістанеться під якенебудь чуже панування — запевнив ген. Франко. Нова Еспанія не кермуватиметься ані ідеєю реваншу ані ненависти. Світ мусить це зрозуміти. Перемога без згоди була би пустим тріюмфом. Хочемо бути приятелями навіть тих, хто досі були нашими ворогами. Коли наші вчорашні вороги захочуть щиро співпрацювати з нами, Еспанія своїми власними силами зможе віднайти місце, яке їй в Европі належиться.

ЕСПАНІЯ ВИННА ІТАЛІЇ 8 МІЛІЯРДІВ ЛІРІВ.

ПАРИЖ. ПАТ. „Ексцельзіор" обраховує, що довг, який національна Еспанія затягнула в Італії за всякого роду достави, доходить до 8 міліярдів лірів.

Катастрофа німецького літака в Альпах.

На днях військова стежа віднайшла в Альпах, 40 км. від Ніцеї, останки німецького літака „Далюс", що розбився ще 24. лютого ц. р. Під останками літака лежали звуглені тіла 11-ох жертв катастрофи під грубою верствою снігу. Здогадуються, що причиною катастрофи була сильна метелиця з бурею, підчас якої літак розбився об один з верхів Альп. Літак курсував на шляху Берлін—Рим—Балеарські острови—Барсельона.

Гостина мін. Ґриґоре Ґафенку у Варшаві

На іншому місці пишемо про приїзд румунського міністра закордонних справ Г. Гафенку до Варшави.

В часі свого побуту у столиці Польщі мін. Гафенку в суботу перед полуднем склав візиту мін. Бекові, премієрові ген. Складковському, марш. Сьміглому-Ридзові та склав вінок на гробі невідомого вояка. Пополудні міністра Гафенку відвідали мін. Бек та премієр Складковський, вечором мін. Бек видав для мін. Гафенку з дружиною обід. Ще того самого дня приймав міністра Гафенку проф. Серпінський, як заступник голови польсько-румунського товариства.

В неділю перед полуднем мін. Гафенку взяв участь у засіданні комітету польсько-румунського пресового порозуміння. В полудне відбулося снідання у президента держави, якого через недугу заступав марш. Сьміглі-Ридз. Вечором гостив міністра Гафенку і його дружину обідом румунський амбасадор Франасовічі. В цьому обіді взяли участь польські міністри та інші достойники.

В пополудневих годинах в неділю мін. Гафенку склав вінок на ступнях Бельведеру та оглянув бельведерський музей.

19-го березня не буде науки.

Міністр віроісповідань та освіти видав розпорядок, що день 19-го березня залишиться у Польщі святом так, як його святкували за життя марш. Пілсудського. В тому дні не буде шкільної науки.

Сторінка без політики.

Винаходи, на які чекає наше століття.

Ми живемо у століттї щораз-то нових винаходів. Мало нових земель і недоступних закутин відкриваємо, але вигадуємо щораз-то нові способи, щоб нам було лекше жити. Дехто каже, що від цього життя стало важче, все-ж на цікаві новини не може нарікати ніхто, навіть автор „Сторінки без політики", що щодня мусить записати повну сторінку новин.

У XIX. столітті вчені та звичайні смертники були переконані, що після винаходів того віку не може бути ніяких більших і що це завершення поступу. Наш вік має зовсім протилежне переконання, а саме, що він щойно починає нову велику добу винаходів, що перемінять увесь спосіб життя. Американський учений С. С. Фарнас видав книжку „Найближче століття, в якій горкається головних проблем науки, що будуть на черзі. Він тримається строго наукового ґрунту і не дає волю своїй фантазії.

Синтетичні вироби.

Живемо у століттї хемії. Органічній хемії вдалося осягнути сотні синтетичних виробів, яких природа не знає. Те, що цікавить людей найбільше — продовження життя та відмолодження належить покищо до царини експериментів. Багато субстанцій, що мають велике практичне значіння не піддаються ще синтезі: на 12 основних гормонів необхідних для життя всього два можна було витворити синтетичним способом, ляболаторійно. Т. зв. ензими травлення покищо недоступні для такого виробу, синтетична пожива це ще таємниця будуччини. Найважніша річ великої біольогічної ваги була б винайти синтетичний холестероль тому, що гормони та вітаміни виводяться від холестеролю. Хеміки сподіваються, що колись винайдуть теж закони, за якими люди унаслідкують ріжні прикмети.

Рідоти, що розпускають матеріяли.

Друга проблема хемії — знайти рідоти, що могли б розпускати всяку матерію. Таких рідот є вже сотні і їх кількість зростає з кожним роком; ніодна з них не розпускає целюльози. Коли її винайдуть зачнуть виробляти штучну нитку, що заступить шовк. Тепер уже маємо ріжні синтетичні матерії, які випередили природу. Завдяки розтворові одного мінералу поширився колись дуже дорогий алюміній, тепер дешевий. Усякі ляки, фарби та перфуми, все це фабричні вироби, завдяки хемії. А кілько є сполук усяких металів! Тепер працює хемія над штучним кавчуком, незнищальним папером, штучною шкурою.

Енергія в атомах.

Атомічна фізика шукає способу, як схопити енергію, притаєну в атомах матерії. Пів фунта матерії має таку силу, що можна б ним, пустити в рух 30.000 тонновий корабель з Америки до Англії. Річ тільки в тому, щоб „вибухли" зараз усі атоми. А для цього здається треба (так собі уявляють досі) ще більшої енергії, щоб спричинити такий вибух. Це зовсім таксамо як з виробом золота: можна зробити міліграм витративши на нього стільки, скільки варт грам чи може деко. Покищо це мрія, над якою не перестають працювати вчені.

Машини заощаджують працю.

Найбільше вчених та винахідників працює над практичними машинами. Розвиток техніки має передовсім на меті заощадити людям праці. Машина працює скорше, точніше, дешевіше та довше. Фарнас бідкається, що в Америці нема ще машин, щоб при живах обійтись без людей, до самостійного доєння корів, до виробу цегол, до чищення бавовни, комінів, каналів. Рахівнича машина, що заступила урядовців, робить за три години працю 1000 годин людини. Є машини, що сортують тютюн, [illegible] на вагонів, зчищують ліфти, [illegible] вози у переїзді з такою точністю, з якою ніколи людина не могла б виконувати праці довший час. Ідеалом була б людина, що тільки вигадує нові речі, „творить", а все те, що можна звести до машинальної праці залишає машинам.

Природна енергія.

Машини мусять розвязати велику справу рушійної сили, саме потрібної для ріжних машин, до чого досі вживаємо природних земних багатств. Вугілля та нафти не може вистати безконечно, тимбільше, що їх щораз більше треба до фабрик, авт, винаходів. Покищо ще не використані великі збірники води, як джерело енергії — моря, ріки, водопади. Невикористані теж вітри ані для млинів, ані для кораблів ні літаків. Найважніше питання: чи не можна б схопити соняшного тепла — досі нерозвязане практично. З рослин також не маємо ще певного вжитку: не всі з них можемо їсти, переробляти на матеріяли чи ліки. Не інакше стоїть справа з освітленням; електрична лямпка все ще дуже дорога, а думка, щоб використати „безплатне світло" міліонів світлячків не прикладана практично. Радіоактивні тіла з безмежним запасом енергії та тепла — небезпечні для людського організму.

Комунікаційні засоби.

З комунікаційних засобів залізниця поволі зникатиме з поверхні землі. Вона вимагає величезних капіталів і невпинної контролі над щораз довшими шляхами-рейками. Люди можуть переїжджати з місця на місце скоріше та вигідніше, ніж залізницею — автами, автобусами, літаками. Авто буде щораз більше досконалитися і зможе їхати 160.000 км. не псуючись. Літак перевозитиме людей з Ню Йорку до Льондону за 10 годин, — може ще скоріше. Смертельних випадків щораз менше — на 16 міліонів кільометрів переїзду пасажирських літаків трапляється одна смерть.

Телевізія дасть небавком людям нагоду стежити у себе в хаті за подіями, що десь одночасно відбуваються у світі, — у телефоні можна буде чути якнайвірніший голос розмовця, а головне радіо можна буде носити при собі в кишені. Жінка пригадавши собі щось на вулиці зможе розмовляти з чоловіком, який сидить дома, чи навпаки.

Мінерали.

Мінерали у надрах землі ще дуже багаті, але люди видобувають їх щораз скоріше і щораз частіше виробляють з них не тільки необхідні предмети, але і дрібниці для буденної приємности. Алюміній добуваємо тепер у місцях землі, де вона має його 50 відсотків, але на поверхні цілої землі алюмінія нема більш як 7 відсотків! У морі плаває золото, і якби його видобути звідти, то можна б цілу земну кулю виложити золотим пішеходом. Автім у морській воді воно знаходиться в одній міліоновій пропорції; досі туди за ним не шукають.

Міліярди пропадають на полях.

Хліборобство досі не працює під опікою вчених, щоб могло використати силу землі та хемічних винаходів якслід. Коли господарство переміниться у промислове підприємство, тоді кожна хата хлібороба матиме хемічну фабрику, машини та всякі апарати. Вже тепер відомо, що багато рослин можна використати для таких виробів як ґази та алькоголь. Щороку на полях пропадають міліярди серед невикористаних відпадків соломи, висівок, трачиння тощо. З них можна вироблювати папір, усякі матеріяли до буденного вжитку, так як з відпадків сукна чи дерева виробляємо папір.

Синтетичний харч.

Велике питання науки, на яке чекаємо кожного дня, звязане з новим способом поживи, т. зв. синтетичної, вироблюваної в лябораторіях, що могла б заступити плоди природи. Великий Бертельо вже думав про таку поживу. „Таблетки" чи порошки замість великого обіду на тарілках упростили б життя міліонам. Але труднощі в тому, що харч, щоб був стравний мусить мати теж свої розміри, бо шлунок вимагає праці. Найважніше, щоб люди бідні не витрачали всього свого заробітку на прохарчування, ні половини ні третини, ані щоб увесь вільний час тратили для заробітку на прожиток. Усі штучні харчі повинні бути дешевші, як природні. Але чи можна буде штучними виробами заступити яблука, хліб, мясо, сумніваємось.

Чарлі Чаплін має 50 років.

ДЕ ВІН УРОДИВСЯ?

Іще їх не має, але 16. квітня буде їх мати. Де він народився? Неодне місто у світі твердить — зовсім як у відношенні до Колюмба — що у ньому стояла колиска того, що винайшов на радість міліонів тип „Шарльо". Поправді Чарлі Спенсер Чаплін уродився під ч. 287 Кенсінґтонської вулиці, на льондонському передмісті, званому Брікстон, де часто давали мандрівні провінціяльні трупи. Його батько був російським жидом — співаком і коміком в однім паноптікум. Мати Чапліна була католичка з мішаною кровю анґлійки та італійки. Вона мала ще одну кров найважнішу для карієри свого сина: артистичну, бо була танцюристкою в мандрівному цирку, а часто виступала теж як драматична артистка в малих театриках. Її псевдонім був Фльоранс Гарлей. Був такий час, що вона виступала теж в оперовій трупі, але найчастіше мусіла заробляти на життя своїх двох хлопців як... швачка. Старший Сидней був на два роки старший від Чарлія. Ці діти виховалися в нужді у льондонській дільниці жидівських еміґрантів з цілого світа званій Вайтчепель. Чарлі Чаплін мав усього 5 років, коли вмер йому батько — збожеволівши.

Жест злочинця.

У ріжних американських стейтах неоднаково засуджують людей на смертну кару. У стейті Ютаг панує звичай, що засудженця стріляють. Саме недавно трапився випадок, що 39-літній душегубець Джон Дірінґ запропонував іншу кару для себе. Перед смертю він заявив, що готов віддати свої очі, щоб урятувати зір сліпому. На ньому мали зробити експеримент, чи можна його здорові очі перещіпити хворому. Перед присудом він випив склянку рому на здоровля священика, що його висповідав, свого вартового та на свою смерть. Дірінґ витримав із найбільшим спокоєм підготовчі заходи до операції і станув перед пяти вояками, що мали його розстріляти.

—o—

ГУМОР.

РІЖНИЦЯ.

Два визначні артисти сиділи за столом і розмовляли на тему мови, яка вона неточна.

— Возьмімо, наприклад, такі загально поширені слова як „багато" і „мало". Чи можна подати дефініцію, яка ріжниця між ними?

— Чому ні? Возьмімо цеглу. — Якто цеглу? — Коли хочеш одною цеглою збудувати дім то це мало, коли одна впаде тобі на голову, то це багато

Сторінка без політики.

Винаходи, на які чекає наше століття.

Ми живемо у століттї щораз-то нових винаходів. Мало нових земель і недоступних закутин відкриваємо, але вигадуємо щораз-то нові способи, щоб нам було легше жити. Дехто каже, що від цього життя сталo важче, все-ж на цікаві новини не може нарікати ніхто, навіть автор „Сторінки без політики", що щодня мусить записати повну сторінку новин.

У XIX. столітті вчені та звичайні смертники були переконані, що після винаходів того віку не може бути ніяких більших і що це завершення поступу. Наш вік має зовсім протилежне переконання, а саме, що він щойно починає нову велику добу винаходів, що перемінять увесь спосіб життя. Американський учений С. С. Фарнас видав книжку „Найближче століття, в якій торкається головних проблем науки, що будуть на черзі. Він тримається строго наукового грунту і не дає волю своїй фантазії.

Синтетичні вироби.

Живемо у столітті хемії. Органічній хемії вдалося осягнути сотні синтетичних виробів, яких природа не знає. Те, що цікавить людей найбільше — продовження життя та відмолодження належить покищо до царини експериментів. Багато субстанцій, що мають велике практичне значіння не піддаються ще синтезі: на 12 основних гормонів необхідних для життя всього два можна було витворити синтетичним способом, лябораторійно. Т. зв. ензими травлення покищо недоступні для такого виробу, синтетична пожива це ще таємниця будуччини. Найважніша річ великої біольоґічної ваги була б винайти синтетичний холестероль тому, що гормони та вітаміни виводяться від холестеролю. Хеміки сподіваються, що колись винайдуть теж закони, за якими люди унаслідують ріжні прикмети.

Рідоти, що розпускають матеріяли.

Друга проблема хемії — знайти рідоти, що могли б розпускати всяку матерію. Таких рідот є вже сотні і їх кількість зростає з кожним роком; ніодна з них не розпускає целюльози. Коли її винайдуть зачнуть виробляти штучну нитку, що заступить шовк. Тепер уже маємо ріжні синтетичні матерії, які випередили природу. Завдяки розтворові одного мінералу поширився колись дуже дорогий алюміній, тепер дешевий. Усякі ляки, фарби та перфуми, все це фабричні вироби, завдяки хемії. А кілько є сполук усяких металів! Тепер працює хемія над штучним кавчуком, незнищальним папером, штучною шкурою.

Енергія в атомах.

Атомічна фізика шукає способу, як схопити енергію, притаєну в атомах матерії. Пів фунта матерії має таку силу, що можна б ним, пустити в рух 30.000 тонновий корабель з Америки до Англії. Річ тільки в тому, щоб „вибухли" нараз усі атоми. А для цього здається треба (так собі уявляють досі) ще більшої енергії, щоб спричинити такий вибух. Це зовсім також мо як з виробом золота; можна зробити міліграм витративши на нього стільки, скільки варт грам чи може деко. Покищо це мрія, над якою не перестають працювати вчені.

Машини заощаджують працю.

Найбільше вчених та винахідників працює над практичними машинами. Розвиток техніки має передовсім на меті заощадити людям праці. Машина працює скоріше, точніше, дешевіше та довше. Фарнас біжається, що в Америці нема ще машин, щоб при живих обійтись без людей, до самостійного доєння корів, до виробу цегол, до чищення бавовни, комонів, каналів. Ріжнична машина, що заступила урядовців, робить за три години праці... 1.000 годин людини. Є машини, що сортують тютюн, уважують на вагів, зупиняють ліфти, рахують возы у переїзді з такою точністю, з якою ніколи людина не могла б виконувати праці довший час. Ідеалом була б людина, що тільки вигадує нові речі, „творить", а все те, що можна звести до машинальної праці залишає машинам.

Природна енергія.

Машини мусять розвязати велику справу рушійної сили, саме потрібної для ріжних машин, до чого досі вживаємо природних земних багатств. Вугілля та нафти не може вистати безконечно, тимбільше, що їх щораз більше треба до фабрик, авт, винаходів. Покищо ще не використані великі збірники води, як джерело енерґії — моря, ріки, водопади. Невикористані теж вітри ані для млинів, ані для кораблів ні літаків. Найважніше питання: чи не можна б схопити соняшного тепла — досі нерозвязане практично. З рослин також не маємо ще повного вжитку: не всі з них можемо їсти, переробляти на матеріяли чи ліки. Не інакше стоїть справа з освітленням; електрична лямпка все ще дуже дорога, а думка, щоб використати „безплатне світло" міліонів світлячків не прикладана практично. Радіоактивні тіла з безмежним запасом енерґії та тепла — небезпечні для людського орґанізму.

Комунікаційні засоби.

З комунікаційних засобів залізниця поволі зникатиме з поверхні землі. Вона вимагає величезних капіталів і невпинної контролі над щораз довшими шляхами-рейками. Люди можуть переїжджати з місця на місце скоріше та вигідніше, ніж залізницею — автами, автобусами, літаками. Авто буде щораз більше досконалитися і зможе їхати 160.000 км. не псуючись. Літак перевозитиме людей з Ню Йорку до Льондону за 10 годин, — може ще скоріше. Смертельних випадків щораз менше — на 16 міліонів кільометрів переїзду пасажирських літаків трапляється одна смерть.

Телевізія дасть небавком людям нагоду стежити у себе в хаті за подіями, що десь одночасно відбуваються у світі, — у телефоні можна буде чути якнайвірніший голос розмовця, а головне радіо можна буде носити при собі в кишені. Жінка пригадавши собі щось на вулиці зможе розмовляти з чоловіком, який сидить дома, чи навпаки.

Мінерали.

Мінерали у надрах землі ще дуже багаті, але люди видобувають їх щораз скоріше і щораз частіше виробляють з них не тільки необхідні предмети, але і дрібниці для буденної приємности. Алюміній добуваємо тепер у місцях землі, де вона має його 50 відсотків, але на поверхні цілої землі алюмінія нема більш як 7 відсотків! У морі плаває золото, і якби його видобути звідти, то можна б цілу земну кулю виложити золотим пішеходом. Автім у морській воді воно знаходиться в одній міліоновій пропорції; досі туди за ним не шукають.

Міліярди пропадають на полях.

Хліборобство досі не працює під опікою вчених, щоб могло використати силу землі та хемічних винаходів якслід. Коли господарство переміниться у промислове підприємство, тоді кожна хата хлібороба матиме хемічну фабрику, машини та всякі апарати. Вже тепер відомо, що багато рослин можна використати для таких виробів як ґази та алькоголь. Щороку на полях пропадають міліярди серед невикористаних відпадків соломи, висівок, трачиння тощо. З них можна вироблювати папір, усякі матеріяли до буденного вжитку, так як з відпадків сукна чи дерева виробляємо папір.

Синтетичний харч.

Велике питання науки, на яке чекаємо кожного дня, звязане з новим способом поживи, т. зв. синтетичної, вироблюваної в лябораторіях, що могла б заступити плоди природи. Великий Бертельо вже думав про таку поживу. „Таблетки" чи порошки замість великого обіду на тарілках упростили б життя міліонам. Але труднощі в тому, що харч, щоб був стравний мусить мати теж свої розміри, бо шлунок вимагає праці. Найважніше, щоб люди бідні не витрачали всього свого заробітку на прохарчування, ні половини ні третини, ані щоб увесь вільний час тратили для заробітку на прожиток. Усі штучні харчі повинні бути дешевіші, як природні. Але чи можна буде штучними виробами заступити яблука, хліб, мясо, сумніваємось.

Чарлі Чаплін має 50 років.

ДЕ ВІН УРОДИВСЯ?

Іще їх не має, але 16. квітня буде їх мати. Де він народився? Неодне місто у світі твердить — зовсім як у відношенні до Колюмба — що у ньому стояла колиска того, що винайшов на радість міліонів тип „Шарльо". Поправді Чарлі Спенсер Чаплін уродився під ч. 287 Кенсінґтонської вулиці, на льондонському передмісті, званому Брікстон, де часто давали мандрівні провінціяльні трупи. Його батько був російським жидом — співаком і коміком в однім паноптікум. Мати Чапліна була католичка з мішаною кровю анґлійки та італійки. Вона мала ще одну кров найважнішу для карієри свого сина: артистичну, бо була танцюристкою в мандрівному цирку, а часто виступала теж як драматична артистка в малих театриках. Її псевдонім був Фльоранс Гарлей. Був такий час, що вона виступала теж в оперовій трупі, але найчастіше мусіла заробляти на життя своїх двох хлопців як... швачка. Старший Сидней був на два роки старший від Чарлія. Ці діти виховалися в нужді у льондонській дільниці жидівських еміґрантів з цілого світа званій Вайтчепель. Чарлі Чаплін мав усього 5 років, коли вмер йому батько — збожеволівши.

Жест злочинця.

У ріжних американських стейтах неоднаково засуджують людей на смертну кару. У стейті Ютаг панує звичай, що засудженця стріляють. Саме недавно трапився випадок, що 39-літній душегубець Джон Дірінґ запропонував іншу кару для себе. Перед смертю він заявив, що готов віддати свої очі, щоб урятувати зір сліпому. На ньому мали зробити експеримент, чи можна його здорові очі перещіпити хворому. Перед присудом він випив склянку рому на здоровля священника, що його висповідав, свого вартового та на свою смерть. Дірінґ витримав із найбільшим спокоєм підготовчі заходи до операції і станув перед пяти вояками, що мали його розстріляти.

—o—

ГУМОР.

РІЖНИЦЯ.

Два визначні артисти сиділи за столом і розмовляли на тему мови, яка вона неточна.

— Возьмімо, наприклад, такі загально поширені слова як „багато" і „мало". Чи можна подати дефініцію, яка ріжниця між ними?

— Чому ні? Возьмімо цеглу, — Якто цеглу? — Коли хочеш одною цеглою збудувати дім то це мало, коли одна впаде тобі на голову, то це багато.

Саля, в якій відбудеться засідання карпато-українського сойму.

Празькі „Народні Лісти" пишуть у звязку з відкриттям карпатоукраїнського сойму таке:

„У Хусті йде жива підготова до відкриття першого сойму Карпатської України. Перше засідання має відбутися в руханковій салі української реальної гімназії, яку в приспішеному темпі пристосовують до тієї цілі. У салі уладили підвищення для президії й почесних гостей. Для членів сойму приготовано крісла, які раніш находилися в будинку краевого уряду в Ужгороді. На чоловій стіні соймової салі вміщений високий на чотири метри герб карпатоукраїнської землі. Це стоячий медвідь червоної барви, звернений до жовто-блакитної барви краю, що творить в гербі полоси. По обох боках краевого гербу звисатиме український і державний чехословацький прапор, оба довгі на 6 метрів, гірлянди з чатиння й український тризуб на блакитному полі доповняють прикрашення салі. Саля мусить вмістити к. 150 гостей, 32 членів сойму та соймових урядовців і державних функціонарів. Можна здогадуватися, що на відкриттю візьме участь коло 250 осіб. Теж і місто Хуст пильно готовиться до відкриття сойму".

Що писало „Діло" 50 років тому.

Середа, 6. березня 1889.

НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

Новий президент Злучених Держав Венямин Геррісон перебрав у понеділок своє урядування і видав проклямацію, в якій заявляється за охоронною системою і доручає обережність при надаванні еміґрантам американського громадянства. Замітне, що Геррісон каже, що якби якенебудь держава захопила у свої руки водний шлях панамським каналом, то цього факту не можна було б ніяк погодити з миром і безпекою Америки. Далі він промовляє проти закладання кольоній у Злучених Державах, обіцяе шанувати права і прапори чужих держав, але бажає, щоб інші також шанували американські права і прапори; він каже, що добре було би, щоби інтелігентна дипльоматія або мировий суд рішали міжнародні спори і вкінці каже, що конче треба скріпити американську фльоту.

ВЧОРА В ТЕАТРІ ҐР. СКАРБКА

виступали в опері „Трубадур" три руські співочі сили: панна Павликівна в партії Леонори, п. Теодор Борковський у партії Люни і п. Нижанковський у партії Феранди. Театр був битком набитий, бо пп. Борковський та Нижанковський виступали перший раз на сцені.

СПОДІЮТЬСЯ ДЕМОНСТРАЦІЯ.

Пешт, 6. березня. На 15-го березня сподіються тут, як у роковини революції з 1848 р. великих демонстрацій.

НОВИНКИ

7 БЕРЕЗЕНЬ.

ВІВТОРОК

Ст. ст. 22. лютого 1939
Петра, Атанасія.
Лат. Томи з Аквіну.
Сонце: схід — 5.56, захід — 17.15.
Місяць: схід — 20.33, захід — 6.30.

Завтра: 8. березня. Середа.
Ст. ст. 23. лютого 1939.
Полікарпа сщ.
Лат. Івана Божого.
Сонце: схід — 5.54, захід — 17.17.
Місяць: схід — 21.48, захід — 7.28.

—o—

— Академію в 125. роковини уродин Тараса Шевченка улаштовують усі українські товариства у Кракові в неділю 12. березня ц. р., в салі ім. о. Кузновича при вул. Скарбовій ч. 2, при співучасти п. Оксани Цурковської, піяністки зі Львова. Початок точно в год. 12-ій.

— „Поборемо жорстокости". На цю тему говоритиме суддя д-р А. Ланевський 10. березня ц. р. в год. 14.45 через львівське радіо від Ліги Охорони Звірят. Мешканців Львова просять вислухати цю цікаву авдицію.

— Ліга Охорони Звірят у Львові прохає, щоб з оглядів гуманітарних, культурних та санітарних люди обмежували приріст псів та котів. Безпосередньо по їх уродженні треба гуманно вбити або втопити маленята. Є в нас тисячі бездомних, виголоджених, паршивих, сліпих, з відмороженими лапками собак і котів. Треба звернути увагу не лише на їх фізичне терпіння та нужду, але і вглянути в психічну сторінку собачого вірного серця. Скільки туги, жаху і смутку переживає звірина, коли лупій тягне її на мотузі на смерть, або коли замкнуться перед нею двері досвідного інституту, де безжалісна людина засуджує безсильні тварини на досмертні муки. Тому краще вже вкоротити їх життя при народинах.

— Самоходова катастрофа на розі вул. Коперника. В пятницю пополудни сталася на розі вулиць Коперника і Словацького у Львові самоходова катастрофа. Авто румунського громадянина Павла Гереско вдарилось з автом гр. Томи Замойського. Авто Гереска, сильно вдарене, впало на фірманку селянина Михайла Хомицького з села Бродок біля Львова і розірвало її на дві половини. Оба авта поважно ушкоджені. На щастя людям нічого не сталося.

— Важне для селян. Воєвідське бюро для фінансово-сільських справ у Львові інформує, що з причини зменшення впливу справ і великих дефіцитів та коштів утримання роземних урядів, які мусить покривати повітовий виділ, передбачають ліквідацію повітових роземних урядів до маєткових справ власників сільських господарств у Бібрці, Березові, Добромилі, Дрогобичі, Ліську, Любачеві, Рудках та Турці. Рівночасно поширять діяльність повітових роземних урядів у Львові на бобрецький повіт, в Сяноці на березівський та ліський повіт, у Перемишлі на добромильський повіт, в Самборі на повіти: дрогобицький, рудецький і турчанський, в Ярославі на область любачівського повіту. Ліквідація відбудеться у половині березня.

— Підуть на вислуженину. На просторі кураторії шкільної львівської округи піде — по інформації „Веку Нового" з 5. III. — більше число ґімназійних та ліцеальних учителів на емеритуру не тільки з огляду на літа служби, але також „в інтересі служби", чи пак для вирівнання метод навчання у середньому шкільництві.

— Гарні „гості". Управа українського готелю „Народня Гостинниця" у Львові повідомила поліцію, що три гості, лишивши безвартісні предмети, втекли з готелю, не заплативши за побут. Один з тих „гостей" походив з Катовиць, другий з Дрогобича, третій з Борислава.

— Присуд в „інвалідській" справі". В апеляційнім процесі про масові зловживання в інвалідському рефераті повітового староства у Львові, запав учора присуд, на основі якого тим, що були засуджені в першій інстанції на кару вязниці від 3—5 років, даровано третину кари на основі амнестії, тим, що мали нижчі присуди даровано половину кари.

— Несамовита історія. В пятницю вранці в личаківській дільниці Львова розігралась дивна сцена. Одною з вулиць переходила молода жінка і несла важкий клунок. Побачивши постерункового, ця жінка приспішила ходи, при чому дуже часто оглядалась за постерунковим. Це звернуло його увагу. Постерунковий притримав сильно зденервовану жінку і велів їй показати зміст клунка. Вона якийсь час противилась тому та врешті мусіла розвязати клунок. На превелике здивування поліцая у клунку була завязана мертва дитина. При допиті жінка заявила, що називається Анна Глова, є служницею по фаху, одначе тепер безробітна. В останніх днях мешкала на стриху дому при вул. Шпитальній ч. 23 і там вночі з четверга на пятницю померла їй дитина. Трупа дитини передали інститутові судової медицини, матір арештували, цікавлячись, куди несла вона трупа дитини.

— Касові крадежі. Вночі з четверга на пятницю пригадали себе великими вломами до кас львівські касові злодії. Першу крадіж виконали з усією фінезією в одному з бюр VI. виділу (промислового) міської управи при Академічній вулиці ч. 9, де розбили огнетревалу касу, з якої забрали 1.588 золотих. Характеристичне, що злодійські артисти водою вимили розбиту касу, щоб в цей спосіб усунути евентуальні сліди пальців. — Друга крадіж трапилася в бюрі французького акційного товариства „Перун" при вул. Гродзіцьких 3. Справці усунули засуви і замки в подвійних дверях, „фартушковою системою" розпороли огнетревалу касу, з якої забрали 300 зол. в готівці, кільканацять штук вартісних паперів та чотири книжечки міської каси ощадности. З бюрка управителя фірми, Володимира Фіка вкрали 250 зол. В обох випадках злодії втікли без сліду.

— Львівська хроніка. Поліція приловила на Клепарові двох небезпечних злодіїв Болеслава Петраша та Маріяна Вільчинського. — Роман Ковальський, що розвозить печиво (Замкова 21), доніс поліції, що якесь вантажне авто поломило йому на Сербській вулиці віз і покалічило коня. — У брамі дому при вул. Личаківській 84 найшли немовлятко і таку картку при ньому: Зося Вагуляк, уроджена в 1939 р. Дитину взяв в опіку уряд дільниці, а за матірю почали шукати. — Юліяна Шульца, обвинуваченого за знеславлення польської держави засудили на рік вязниці.

— Ревізора-інспектора М. Павлюка випустили на волю. В числі з 4. ц. м. принесли ми повідомлення про арештування в Голині п. О. Павлюка, ревізора РСУК. Тепер довідуємося, що п. Мануїла (не Омеляна) Павлюка, ревізора-інспектора РСУК, по перетриманні на постерунку поліції в Голині повних два дні й одну ніч „для провірення правдивости його службової леґітимації", випустили на волю.

— Звільнення д-ра Лемішки. По 36 годинах тимчасового арешту звільнено 1. березня д-ра І. Лемішку, лікаря з Камінки Струмилової. Його звільнили після конфронтації з одним арештованим з Топорова.

— Трус у редактора С. Волинця. 3. березня передполуднем на доручення станиславівської прокуратури поліційні органи перевели трус у бюрку ред. Степана Волинця в редакції „Українських Вістей", а після того в його приватнім мешканні на Богданівці. Після ревізії ред. Волинця перевезли на переслухання до Станиславова.

— Ярмарки, що їх зліквідують. З днем 1. квітня ц. р. скасують ярмарки в **Підкамени**, повіт Броди, у **Вишнівчику**, повіт Підгайці, в **Дунаєві** та **Свиржі**, повіт Перемишляни і **Білім Камени, Гологорах та Сасові**, повіт Золочів. Крім того відложено на рік рішення про скасування ярмарків в Олеську, пов. Золочів, в Золотниках, пов. Підгайці, в Козлові, пов. Тернопіль і в Підволочиськах, пов. Скалат. Ще остаточно не порішили справи ліквідації ярмарків у Язлівці і Золотім Потоці, повіт Бучач і також в Лопатині, пов. Радехів. Ліквідовані ярмарки відвідувало так мало купців, що вони не покривали навіть коштів нагляду та ярмарочних уладжень.

— Новий костел. У Тисьменичанах біля Станиславова завязався окремий комітет, що має вибудувати костел і „Дом Людови" для кольоністів. Фундаменти під оба обєкти вже заложені.

— Нові польські станиці. На області станиславівського воєвідства поляки поширили акцію основування беззідсоткових кас, щоб зміцнити діяльність польських ремісничих варстатів. В останньому часі повстало 8 нових беззідсоткових кас, з того 3 в самому Станиславові, решта в Маріямполі, Лисці, Богородчанах, Галичі та Кінчаках Нових, в яких живе велике число польських повоєнних кольоністів. Далі основано такі каси в Болехові, у Княждворі, пов. Коломия, в Делятині, в Людвиківці та Болшівцях, повіт Рогатин, у Сколім і також у Слотині й Заболотові. — В селі Почапинцях біля Тернополя збудовано прекрасну польську школу, якою піклуються сапери з Тернополя. — У Львові посвячено й передано студентам

користування ще один польський „Дом Академіцкі ім. маршала Сьміглого Ридза“. — В Ключеві Великім, повіт Коломия, відбулось посвячення і відкриття „Відпочинкового Дому“ польських учителів.

— Арештування функціонарів збірної громади. Поліційні органи затримали і відставили — як подають урядово — до судового арешту в Заліщиках Гаврила Безпалка, Михайла Жукевича, Льва Якубішина та Івана Янишина, всіх функціонарів збірної громади в Угринківцях, заліщицького повіту, за зловживання, доконувані від низки років при стяганні податків. Притримані забирали частину цих податків для себе. Сума вкрадених грошей, яку досі устійнено, виносить 3.816 зол.

— Підпалили стирти. Вчора невідомі справці підпалили 3 стирти збіжжа на шкоду власника майна Карла Войцеховського в Лісниках, пов. Бережани. Збіжжа було зложене поза обсягом фільварку.

— Напад на шляху. Дня 1. ц. м. якісь 3 бандити напали на шляху в Яблонові, перемишлянського повіту, на фірманку, в якій їхали вчителька Ядвіґа Штайнівна, Марія Колодняк і Володимир Остапович, усі з Яблонова, домагаючись видачі грошей. Наслідком алярму напасників грабіжники втікли, вирвавши передтим Марії Колодняк торбинку і зарукавок.

— Касовий влім до гімназії в Стрию. В ночі на 2. ц. м. невідомі злочинці влізли через незамкнене вікно до канцелярії II. гімназії у Стрию, де розбили огнетревалу касу, забрали з неї готівку 40 золотих, радіо та валізковий телефон вартости 115 зол. Цієї самої ночі мабуть ті самі злодії дістались до канцелярії приватної української жіночої гімназії, що є в тому самому будинку на партері. Тут зрабували готівкою коло 50 золотих. Слідча влада стежить за злочинцями.

— Зневаження державної емблеми. ПАТ повідомляє, що в Застіночку, теребовельського повіту, хтось замазав державну емблему на почтовій скринці, вміщеній на домі „Товариства Школи Людовей“. Влада шукає енергійно справця чи справців.

— Вбивство у Станиславівщині. В часі, коли в хаті голови читальні „Просвіти“ в селі Добрівлянах, станиславівського повіту, відбувалась нарада громалян у справі самоврядних виборів, хтось стрілив через вікно та поцілив крісовою кулею учасника наради господаря Запухляка Василя. Важко раненого Запухляка перевезли до шпиталю у Станиславові, де він на другий день помер. Хто стріляв і з якою метою — це повинна прояснити поліція.

— Профанація гробівця родини Волянських. Якісь чорні духи дістались оноді до родинної гробниці ґрафів Волянських у підземеллі римокат. костела в Ріпинцях, бучацького повіту, і перевернули в трумнах покійників усе горі дном, шукаючи мабуть золотої шаблі ґр. Волянського, яку дав йому перед 40 роками папа

— В Чехії та Словаччині зростає антисемітизм. Організації чеських інжинірів і лікарів ухвалили на своїх зібраннях, щоб обмежити доступ жидів до їх фахів.

—o—

Зі судової салі.

ЗА ОБРАЗУ ПОЛЬСЬКОГО НАРОДУ.

В пятницю 3. ц. м. відбулась перед окружним суддею д-ром Цибульським у Львові розправа проти **о. Миколи Землинського,** декана і пароха Яричева Старого. Прокуратура закидувала йому, що він дня 28. травня м. р. в канцелярії міської управи в Яричеві перед присутніми там урядовцями мав заявити на тему смерти бл. п. полк. Е. Коновальця: „Це зробили ви, він згинув за ваші гроші“.

О. декан Землинський заявив на розправі, що він сказав це жартом, маючи на увазі не польський нарід, тільки урядовця, з яким розмовляв і сформулував свій жарт у схвилюванні, коли почув іронічні завваги про пок. Коновальця.

Суд засудив о. Миколу Землинського на **два місяці безоглядного арешту за образу польського народу.** Обвинувачував віцепрокуратор Флеят, боронив м-р Кальба.

Оборона вносить відклик від цього засуду до апеляційного суду.

ЗА ПРОМОВУ НА СВЯТІ ШЕВЧЕНКА.

Дня 2. березня ц. р. відбулася перед окружним судом у Золочеві розправа проти **Василя Стаҳурського** з Нестанич, радехівського повіту, обвинуваченого в тому, що в березні 1938. року виголосив реферат на Шевченківському святі, в якому „закликав мешканців гр.-кат. народности (слова акту обвинувачення) до відірвання полудневе-східних земель від Польщі, закінчуючи реферат словами: Борітеся — поборете! Вам Бог помагає! За вас правда, за вас слава і воля святая!“

Суд відложив розправу для переведення дальших доказів.

Обвинуваченого боронив м-р Евген Олесницький.

✝ Посмертні згадки.

ВАСИЛЬ СОЧИНСЬКИЙ.

Дня 27. ц. р. вмер у Луцьку українець з Поділля, що виїхав у 1920 р. на еміграцію з урядом УНР, Василь Сочинський. Опинившися на Волині, небіжчик дістав посаду в Рільному Банку, яку займав до останніх хвилин життя. Не беручи участи в політичному житті, В. Сочинський не переставав по старій звичці з Поділля цікавитись українськими культурними справами, зокрема й особливо — видавничими.

Цеж заходами небіжчика В. Сочинського вийшла у Львові в 1921 р. з друкарні Наук. Т-ва ім. Шевченка перша друкована на цих наших землях евангелія українською мовою (під фірмою Видавництва „Поділля“, ч. 7). Цікавлячись церковними виданнями українською мовою, небіжчик брав участь у працях місцевої перекладової комісії. Він-же був першим ініціятором Видавничого Т-ва в Луцьку ім. князя Константина Острозького; книжку цього видавництва, присвячену діяльності його патрона, недавно сконфіскували, про що „Діло“ подавало в новинках.

Похорон Василя Сочинського відбувся в Луцьку дня 1. березня. За труною небіжчика ми бачили майже всю луцьку українську інтеліґенцію а перед труною — учнів української ґімназії і численні вінки, прикрашені жовто-блакитними стрічками. В. Й. П! В. О.

Дописи.

СТАНИСЛАВІВ.

Гостина театру ім. Котляревського. У нашову місті гостив український театр ім. І. Котляревського і виставив такі песи: „Маруся Богуславка“, „Найвірніший чоловік“, „Цариця Груаїі“, „Зоря над Почаєвом“, „Кирка з Льолео“ і „Шаріка“. За шість днів побуту театр був постійно битком набитий. Усі вистави пройшли з великим успіхом. На першій виставі повитав артистів д-р Ю. Олесницький, представники драматичного гуртка „Сфінкс“ вручили театрові кіш квітів. В тижні відбулась панахида за бл. п. Бенцаля в катедрі, яку правило 5 священиків під звуки муж. хору „Думка“. Про гру артистів, строї і декорації театру ім. І. Котляревського приходиться говорити в суперлятивах. Згадувати одного, того чи іншого, було б кривдою для цілої трупи. Блавацький змонтував знамениту цілість і таку прецизійну машину, що дошукуватись там чогось слабого — не легка справа. Уявляємо собі, як виглядали б вистави театру, коли б Блавацький не потребував рахуватися з малою сценою та зі скромними фінансовими засобами. Строї у кожній виставі прекрасні, декорації кисти Боровика захоплювали. — З приводу останніх вистав театру ім. Котляревського треба зробити декілька заввааг під адресою господарів салі „Сокола“. Гадаємо, що для добра самого „Сокола“ конечно треба знести стоячі білети на долині. Щоб не було загрозливого натовпу, краще доставити кілька рядів сидячих місць. Треба позакладати вентилятори, бо відчинювання вікон підчас акції на сцені спричинює, що до салі вдирається вуличний гамір. Адміністрація мусить подбати, щоб крісла не рипіли так болюче, що воно аж під серцем ріже. На те все „Сокіл“ мусить знайти фонди: знайшлися гроші на будову салі, мусить знайтися і на її поліпшення. Б. Л.

ТЕРНОПІЛЬ.

В 125-ті роковини уродин Шевченка. Дня 12. березня ц. р. відбудеться в Тернополі заходом усіх місцевих установ репрезентативний концерт у 125-ті роковини уродин Шевченка.

Вже по виборах... Не зважаючи на заклик з центру і Пов. Комітету в Тернополі в справі самостійних виборчих лист отсі громади зголосили компромісові українсько-польські листи кандидатів: Біла, Довжанка, Кутківці, Романівка, Шляхтинці. Цікаво тільки, як вийдуть на тому компромісі...

Дві просфори в Кізлові. Дня 29 І. ц. р. відбулося заходом читальні „Просвіти“ в Кізлові традиційне свято просфори для жонатих громадян. По посвяченні просфори о. парох С. Іванчук привитав гостей, сказав про значіння такого гарного звичаю як спільної просфори і побажав своїм парохіянам та гостям християнської, національної любови, яка в теперішніх часах українському народові дуже потрібна. По цих теплих і щирих словах о. парох поділився з присутніми просфорою. Підчас вечері відіграно песу „Материна Сльозинка“, яку підготовила п. Наталія Зарицька, дружина місцевого лікаря. При закінченні вечері, що відбулася в дуже гарному та веселому настрою, забрала слово п. Наталія Зарицька, як голова чит. „Просвіти“. Пані Зарицька на своїм вступі прилюдно подякувала нашим краянам в Америці і Канаді, що найбільше жертвували на читальняний дім у Кізлові і причинилися до того, що освітня праця в Кізлові ожвилася. Потім дякувала всім гостям за численну участь і заявила присутнім, що як так дальше будемо у згоді і любові жити та працювати, то напевно осягнемо ціль, до якої прямуємо. Після вечері гості бавилися при музиці. Тиждень після цього заходом кружка Р. Ш. відбулася спільна просфора для молоді. Слід зазначити, що і на цій другій просфорі, як на попередній саля була битком набита. По посвяченні просфори о. парох С. Іванчук, як голова Рідної Школи, повитав усіх присутніх та звернувся до молоді як батько до своїх дітей в родині, і щирими словами подав їм вказівки, якими вони мають бути в житті та закінчив словами І. Франка: „Кожний думай, що на тобі міліонів стан стоїть і за долю міліонів мусиш дати ти одвіт“. Потім молодь поділилася просфорою і почалася спільна вечеря. Підчас вечері забрав слово один з членів Р. Ш., А. Володимир Мриглод в імени всієї української молоді в Кізлові, висловив вдячність голові Рідної Школи о. Симеонові Іванчукові за його працю над молоддю та вніс многоліття. По вечері відбулася забава з танцями.

—o—

Спорт.

ФІНАЛИ ГАКІВКОВИХ МИСТЕЦТВ ПОЛЬЩІ.

У пятницю 3. ц. м. закінчилися в Катовицях фінальні змагання за мистецтво Польщі. Останні три стрічі дали такі висліди: Домб-Варшавянка 4:0 (1:0, 1:0, 2:0). Цією перемогою здобув Домб цьогорічне мистецтво Польщі в гаківці. Мистецтво Домбу було до деякої міри несподіванкою, бо всі сподівалися, що переможцем вийде, як кожного року Краковія. Домб здобув мистецтво заслужено.

Чорні — Краковія 3:1 (1:0, 0:1, 2:0). Теж своєрідна несподіванка, бо по катастрофальній програній Чорних із Варшавянкою, ніхто не міг сподіватися їх переконливої перемоги над минулорічним мистцем Краковією.

У вислідї цих змагань мистецтво здобув Домб, віцемистецтво Варшавянка (теж несподіванка). Гаківкову лігу покине ЛКС.

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ ХУСТ.

В неділю 26. м. м. відбулися в Хусті загальні збори репрезентативного спортового товариства Карпатської України СК. Руси, на яких вибрано нову управу товариства та змінено назву. Зборами проводив д-р Попович, який запропонував Зборам надати почесне головство т-ва премієрові о. д-рові А. Волошинові, міністрові Ревасві та керманичеві міністерства шкільництва А. Штефанові. Цей внесок прийняли Збори бурхливими оплесками. Головою т-ва став начальник міністерства здоровля й тіловиховання д-р Микола Долинай, його заступником директор поліції Юрій Білей. Іншими членами виділу стали: А. Лавришин, д-р Попович, професор Саміілович, д-р В. Комаринський, П. Пазуханич і професор Попович. Провідниками футбольної секції стали В. Федак і Я. Фідик, сиківкової секції П. Калабінка, легкоатлетики професор О. Небесник, пінг-понгової Ю. Фідик, ручного мяча І. Буковецький.

Нові виділові столичного клюбу Карпатської України — це загально відомі від давна спортові діячі Карпатської України і вони дають повну запоруку якнайкращого розвитку репрезентативного товариства Карпатської України.

Багато уваги присвятили Збори справі зміни назви. Із багатьох проєктів вибрано проєкт ред. Федака і хустський клюб дістав назву „Український Спортовий Клюб Хуст“ у скороченні УСК Хуст. Репрезентантові карпатоукраїнського спорту бажаємо найкращих успіхів на новому шляху своєї діяльности.

ПОЧАТОК ФУТБОЛЬНОГО СЕЗОНУ В КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

УСК Хуст почав уже перші весняні тренінги на грищі і вподовині н. м. почне прилюдним виступом офіційний футбольний сезон. Правильне спортове життя почнеться не тільки в Хусті, але згідно з наміченим пляном Тіловиховного Союзу в цілому краю. На початок квітня заповідають повний спортовий сезон у цілій Карпатській Україні.

Нові книжки й журнали

ЖУРНАЛИ.

PRZEGLĄD SPOŁECZNY. Czasopismo poświęcone zagadnieniom pracy społecznej i opieki nad dzieckiem. Rok XIII. Nr. 1—2. Styczeń—luty 1939. Lwów.

NASZA PRZYSZŁOść. Nr. 66. Grudzień 1938. Warszawa.

користування ще один польський „Дом Академіцкі ім. маршала Сьмігплого Ридза". — В Ключеві Великім, повіт Коломия, відбулось посвячення і відкриття „Відпочинкового Дому" польських учителів.

— Арештування функціонарів збірної громади. Поліційні органи затримали і відставили — як подають урядово — до судового арешту в Заліщиках Гаврила Безпалка, Михайла Жукевича, Льва Якубішина та Івана Янишина, всіх функціонарів збірної громади в Угриниківцях, заліщицького повіту, за зловживання, доконувані від низки років при стяганні податків. Притримані забирали частину цих податків для себе. Сума вкрадених грошей, яку досі устійнило, виносить 3.816 зол.

— Підпалили стирти. Вчора невідомі справці підпалили 3 стирти збіжжа на шкоду власника майна Карла Войцеховського в Лісниках, пов. Бережани. Збіжжа було зложене поза обсягом фільварку.

— Напад на шляху. Дня 1. ц. м. якісь 3 бандити напали на шляху в Яблонові, перемишлянського повіту, на фірманку, в якій їхали вчителька Ядвіга Штайнівна, Марія Колодняк і Володимир Остапович, усі з Яблонова, домагаючись видачі грошей. Наслідком алярму напасників грабіжники втікли, вирвавши передтим Марії Колодняк торбинку і зарукавок.

— Касовий влім до гімназії в Стрию. В ночі на 2. ц. м. невідомі злочинці вв'лізли через незамкнене вікно до канцелярії II. гімназії у Стрию, де розбили огнетревалу касу, забрали з неї готівку 40 золотих, радіо та валізковий телефон вартости 115 зол. Цієї самої ночі мабуть ті самі злодії дістались до канцелярії приватної української жіночої гімназії, що є в тому самому будинку на партері. Тут зрабували готівкою коло 50 золотих. Слідча влада стежить за злочинцями.

— Зневаження державної емблеми. ПАТ повідомляє, що в Застіночку, теребовельського повіту, хтось замазав державну емблему на почтовій скринці, вміщеній на домі „Товажиства Школи Людовей". Влада шукає енергійно справця чи справців.

— Вбивство у Станиславівщині. В часі, коли в хаті голови читальні „Просвіти" в селі Добрівлянах, станиславівського повіту, відбувалась нарада громадян у справі самоврядних виборів, хтось стріляв через вікно та поцілив крісовою кулею учасника наради господаря Запухляка Василя. Важко раненого Запухляка перевезли до шпиталю у Станиславові, де він на другий день помер. Хто стріляв і з якою метою — це повинна пояснити поліція.

— Профанація гробівця родини Волянських. Якісь чорні духи дістались оноді до родинної гробниці графів Волянських у підземеллі римокат. костела в Ріпинцях, бучацького повіту, і перевернули в трумнах покійників усе горі дном, шукаючи мабуть золотої шаблі гр. Волянського, яку дав йому перед 40 роками папа

— В Чехії та Словаччині зростає антисемітизм. Організації чеських інжинірів і лікарів ухвалили на своїх зібраннях, щоб обмежити доступ жидів до їх фахів.

—o—

Зі судової салі.

ЗА ОБРАЗУ ПОЛЬСЬКОГО НАРОДУ.

В пятницю 3. ц. м. відбулась перед окружним суддею д-ром Цибульським у Львові розправа проти **о. Миколи Землинського, декана і пароха Яричева Старого.** Прокуратура закидувала йому, що він дня 28. травня м. р. в канцелярії міської управи в Яричеві перед присутніми там урядовцями мав заявити на тему смерти бл. п. полк. Е. Коновальця: „Це зробили ви, він згинув за ваші гроші".

О. декан Землинський заявив на розправі, що він сказав це жартом, маючи на увазі не польський нарід, тільки урядовця, з яким розмовляв і сформулував свій жарт у схвилюванні, коли почув іронічні завваги про пок. Коновальця.

Суд засудив о. Миколу Землинського на **два місяці безоглядного арешту за образу польського народу.** Обвинувачував віцепрокуратор Фалєт, боронив м-р Кальба.

Оборона вносить відклик від цього засуду до апеляційного суду.

ЗА ПРОМОВУ НА СВЯТІ ШЕВЧЕНКА.

Дня 2. березня ц. р. відбулася перед окружним судом у Золочеві розправа проти **Василя Стригуцького** з Нестанич, радехівського повіту, обвинуваченого в тому, що в березні 1938 року виголосив реферат на Шевченківському святі, в якому „закликав мешканців го...ост. народности (слова акту обвинувачення) до відірвання полудневосхідних земель від Польщі, закінчуючи реферат словами: Борітеся — поборете! Вам Бог помагає! За вас правда, за вас слава і воля святая!"

Суд відложив розправу для переведення дальших доказів.

Обвинуваченого боронив м-р Евген Олесницький.

✝ Посмертні згадки.

ВАСИЛЬ СОЧИНСЬКИЙ.

Дня 27. ц. р. вмер у Луцьку українець з Поділля, що виїхав у 1920 р. на еміграцію з урядом УНР, Василь Сочинський. Опинившися на Волині, небіжчик дістав посаду в Рільному Банку, яку займав до останніх хвилин життя. Не беручи участи в політичному житті, В. Сочинський не переставав по старій звичці з Поділля цікавитись українськими культурними справами, зокрема й особливо — видавничими.

Цеж заходами небіжчика В. Сочинського вийшла у Львові в 1921 р. з друкарні Наук. Т-ва ім. Шевченка перша друкована на цих наших землях євангелія українською мовою (під фірмою Видавництва „Поділля", ч. 7). Цікавлячись церковними виданнями українською мовою, небіжчик брав участь у працях місцевої перекладової комісії. Він-же був першим ініціятором Видавничого Т-ва в Луцьку ім. князя Константина Острозького; книжку цього видавництва, присвячену діяльності його патрона, недавно сконфіскували, про що „Діло" подавало в новинках.

Похорон Василя Сочинського відбувся в Луцьку дня 1. березня. За труною небіжчика ми бачили майже всю луцьку українську інтелігенцію а перед труною — учнів української гімназії і численні вінки, прикрашені жовто-блакитними стрічками. В. Й. П! **В. О.**

Дописи.

СТАНИСЛАВІВ.

Гостина театру ім. Котляревського. У нашому місті гостив український театр ім. І. Котляревського і виставив такі песи: „Маруся Богуславка", „Найвірніший чоловік", „Цариця Грузії", „Зоря над Почаєвом", „Кирка в Льолео" і „Шаріка". За шість днів побуту театр був постійно битком набитий. Усі вистави пройшли з великим успіхом. На першій виставі повитав артистів д-р Ю. Олесницький, представники драматичного гуртка „Сфінкс" вручили театрові кіш квітів. В тижні відбулась панахида за бл. п. Бенцаля в катедрі, яку правило 5 священиків під звуки муж. хору „Думка". Про гру артистів, строї і декорації театру ім. І. Котляревського приходиться говорити в суперлятивах. Згадувати одного, того чи іншого, було б кривдою для цілої трупи. Блавацький змонтував знамениту цілість і таку прецизійну машину, що дошукуватись там чогось слабого — не легка справа. Уявляємо собі, як виглядали б вистави театру, коли б Блавацький не потребував рахуватися з малою сценою та зі скромними фінансовими засобами. Строї у кожній виставі прекрасні, декорації кисти Боровика захоплювали. — З приводу останніх вистав театру ім. Котляревського треба зробити декілька заввааг під адресою господарів салі „Сокола". Гадаємо, що для добра самого „Сокола" конечно треба ввести стоячі білети на долині. Щоб не було загрозливого натовпу, краще доставити кілька рядів сидячих місць. Треба позакладати вентилятори, бо відчинювання вікон підчас акції на сцені спричинює, що до салі вдирається вуличний гамір. Адміністрація мусить подбати, щоб крісла не рипіли так болюче, що воно аж під серцем ріже. На те все „Сокіл" мусить знайти фонди: знайшлися гроші на будову салі, мусять знайтися і на її поліпшення. **Б. Л.**

ТЕРНОПІЛЬ.

В 125-ті роковини уродин Шевченка. Дня 12. березня ц. р. відбудеться в Тернополі заходом усіх місцевих установ репрезентативний концерт у 125-ті роковини уродин Шевченка.

Вже по виборах... Не зважаючи на заклик з центру і Пов. Комітету в Тернополі в справі самостійних виборчих лист отсі громади оголосили компромісові українсько-польські листи кандидатів: Біла, Довжанка, Кутківці, Романівка, Шляхтинці. Цікаво тільки, чи вийдуть на тому компромісі...

Дві просфори в Кізлові. Дня 29. І. ц. р. відбулося заходом читальні „Просвіти" в Кізлові традиційне свято просфори для дорослих громадян. По посвяченні просфори о. парох С. Іванчук привитав гостей, сказав про значіння такого гарного звичаю як спільної просфора і побажав своїм парохіянам та гостям христіянської, національної любови, яка в теперішніх часах українському народові дуже потрібна. По цих теплих і щирих словах о. парох поділився з присутніми просфорою. Підчас вечері відіграно песу „Материна Сльозинка", яку підготовила п. Наталія Зарицька, дружина місцевого лікаря. При закінченні вечері, що відбулася в дуже гарному та веселому настрою, забрала слово п. Наталія Зарицька, як голова чит. „Просвіти". Пані Зарицька на самім вступі прилюдно подякувала нашим краянам в Америці і Канаді, що найбільше жертвували на читальняний дім у Кізлові і причинилися до того, що освітня праця в Кізлові оживилася. Потім дякувала всім гостям за численну участь і заявила присутнім, що як так дальше будемо у згоді і любові жити та працювати, то напевно осягнемо ціль, до якої прямуємо. Після вечері гості бавилися при музиці. Тиждень після цього заходом кружка Р. Ш. відбулася спільна просфора для молоді. Слід зазначити, що і на цій другій просфорі, як на попередній саля була битком набита. По посвяченні просфори о. парох С. Іванчук, як голова Рідної Школи, повитав усіх присутніх та звернувся до молоді як батько до своїх дітей в годині, і щирими словами подав їм вказівки, якими вони мають бути в житті та закінчив словами І. Франка: „Кожний думай, що на тобі міліонів стан стоїть і за долю міліонів мусиш дати ти одвіт". Потім молодь поділилася просфорою і почалася спільна вечеря. Підчас вечері забрав слово один з членів Р. Ш., А. Володимир Мриглод в імени всієї української молоді в Кізлові, висказав вдячність голові Рідної Школи о. Симеонові Іванчукові за його працю над молоддю та заніс многоліття. По вечері відбулася забава з танцями.

—o—

Спорт.

ФІНАЛИ ГАКІВКОВИХ МИСТЕЦТВ ПОЛЬЩІ.

У пятницю 3. ц. м. закінчилися в Катовицях фінальні змагання за мистецтво Польщі. Останні три стрічі дали такі вислідн: Домб-Варшавянка 4:0 (1:0, 1:0, 2:0). Цією перемогою здобув Домб цьогорічне мистецтво Польщі в гаківці. Мистецтво Домбу було до деякої міри несподіванкою, бо всі сподівалися, що переможцем вийде, як кожного року Краковія. Домб здобув мистецтво заслужено.

Чорні — Краковія 3:1 (1:0, 0:1, 2:0). Теж своєрідна несподіванка, бо по катастрофальній програній Чорних із Варшавянкою, ніхто не міг сподіватися їх переконливої перемоги над минулорічним мистцем Краковією.

У висліді цих змагань мистецтво здобув Домб, віцемистецтво Варшавянка (теж несподіванка). Гаківкову лігу покине ЛКС.

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ ХУСТ.

В неділю 26. м. м. відбулися в Хусті загальні збори репрезентативного спортового товариства Карпатської України СК. Русь, на яких вибрано нову управу товариства та змінено назву. Зборами проводив д-р Попович, який запропонував Зборам надати почесне головство т-ва прем'єрові о. д-рові А. Волошинові, міністрові Ревасві та керманичеві міністерства шкільництва А. Штефанові. Цей внесок прийняли Збори бурхливими оплесками. Головою т-ва став начальник міністерства здоровля й тіловиховання д-р Микола Долинай, його заступником директор поліції Юрій Білей. Іншими членами виділу стали: А. Лавришин, д-р Попович, професор Самійлович, д-р В. Комаринський, П. Пазуханич і професор Попович. Провідниками футбольної секції стали В. Федак і П. Філик, ситківкової секції П. Калабішка, легкоатлетики професор О. Небесний, пінг-понгової Ю. Філик, ручного мяча І. Буковецький.

Нові виділові столичного клюбу Карпатської України — це загальне відомі від давна спортові діячі Карпатської України і вони дають повну запоруку якнайкращого розвитку репрезентативного товариства Карпатської України.

Багато уваги присвятили Збори справі зміни назви. Із багатьох проєктів вибрано проєкт ред. Федака і хустський клюб дістав назву „Український Спортовий Клюб Хуст" у скороченні УСК Хуст. Репрезентантові карпатоукраїнського спорту бажаємо якнайкращих успіхів на новому шляху своєї діяльности.

ПОЧАТОК ФУТБОЛЬНОГО СЕЗОНУ В КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

УСК Хуст почав уже перші весняні тренінги на грищі і вполовині ц. м. почне прилюдним виступом офіційний футбольний сезон. Правильне спортове життя почнеться не тільки в Хусті, але згідно з наміченим пляном Тіловиховного Союзу в цілому краю. На початок квітня заповідають повний спортовий сезон у цілій Карпатській Україні

Нові книжки й журнали

ЖУРНАЛИ.

PRZEGLĄD SPOŁECZNY. Czasopismo poświęcone zagadnieniom pracy społecznej i opieki nad dzieckiem. Rok XIII Nr. 1—2 Styczeń—luty 1939. Lwów

NASZA PRZYSZŁOŚĆ. Nr. 66. Grudzień 1938. Warszawa.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Театр.
Понеділок 6. III. год. 6. веч. „Хитрощі в коханню“.
Вівторок 7. III. год. 7.30 веч. „Це більше як любов“.
Середа 8. III. год. 7.30 веч. „День без грехів“.

Театр Ріжнородностей.
Понеділок 6, вівторок 7. і середа 8. III. в год. 7.30 веч. „Хтось із нас збожеволів“ — виступи театру „Варшавський Цирулик“.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.
МОСТИ ВЕЛИКІ:
6. III. Дай серцю волю.

Український Театр Йосифа Стадника (сеніора).
ГОРОДОК:
6. III. Хам.
В другій половині березня гратиме театр у Перемишлі.

КІНА.

АМПІР: „Єлисейські поля“ (Саша Ґітрі).
АПОЛЬО: „Королева леду“ (Соня Геніє).
АТЛЯНТИК: „Геройська отвага“ та „ФІС“.
БАЙКА: „Буревій“ та додатки.
БАЛТИК: „Погордкувальник“, „Маски Зорда Блеквея“.
ВАНДА: „Десятьох з Павяка“, „Пані Міністер гуляє“.
ГРАЖИНА: „Остання бригада“.
ЕВРОПА: „Пані і ковбой“ Ґеврі Купер.
КАСІНО: „Трьох приятелів“.
КОПЕРНИК: „Ґібральтар“.
МАРУСЕНЬКА: „Лист до матері“.
МЕТРО: „Пані Валевська“.
МІРАЖ: „Індійська гробниця“.
МУЗА: „Царівна Снігурка“.
НАКС: „У путах розвідки“, „Втеча до щастя“.
ПАЛЯС: „Суєта“ (Льорета Йонг, Аннабеля, Тирон Павер).
РАЙ: „Пісеньмар Її Величности“ з В. Дзілі.
РІЯЛЬТО: „Присуд життя“.
РОКСІ: „Серце моє належить до Тебе“ — Веніяміно Джільї.
СВІТ: „Зоряна ескадра“, „Поверх вимог“.
СВЯТОВИД: „Розалія“, „Проступник“.
СТИЛЕВЕ: „Конфлікт“ і ревія.
ТОН: „Щасливо скінчилося“, „Під маскою злочинця“.
УТІХА: „Правда перемагає“ і ревія.
ХИМЕРА: „Синій лис“ із Зарою Леандер.

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(Марійський Майдан)
„Еспанія: Барсельона, Валенсія, Кордова, Мадрид“.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Понеділок, 6. березня 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.11 Музика з пл., 8.10 Ранішні вістки, 11.00 Для шкіл: „Як то дві книжечки мандрували до шкільної бібліотечки“, гутірка для молодших дітей, 11.15 Сальон. музика, 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авд., 13.00 Для купців і ремісників: Іспит кандидатів до ремесла. В новім варстаті праці бюро, за що?, 13.20 „Моцарт“ авд. для гімназій, 14.00 Концерт бажань, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Для молоді: Грецький міт: Зачарований черпак. Н. Гавторна, 15.20 Орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.08 Господарські вістки, 16.20 Наук. хроніка: Історія, 16.35 Концерт солістів: Фортепіян Стикова, спів Ст. Русецький тенор, 17.15 Із гостиною у властних дітей, 17.25 Оркестра мандолінистів, 17.50 Як вивінуєте відпадки, 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Львівські наукові варстати: Клясична археольогія в університеті, 18.20 Актуальність, 18.30 Легка музика на ріжних інструментах, пл., 18.45 Критик і читач, діяльог, 19.00 Вояцька авдиція, 19.20 Розр. концерт, орх., дуети, 20.35 Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт. програма на завтра, 21.00 Камер. концерт у вик. тріо: Поляк, форт., Форстер скрипка, Зіґрід Сунко, віол. (у програмі „Думки“ Двожака), 21.35 Поетичні новини, 21.55 Радіова гутірка з Лодзі, 22.05 Концерт, капеля, мецосопр., форт., 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

Вівторок, 7. березня 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Орх., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Для шкіл: У краіні тисяча озер і білих ночей, словно-муз. авд. для старших дітей, 11.15 Баляди з пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авд., 14.00 Серед жінок: Моди, пісні, мецосопран, **14.30 „Тарас Шевченко“ літературний нарис в обробітці С. Ковальчука, рецитації Елеонори Сеник-Грещакової**, 14.55 Біжучі вістки з міста та провінції, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Всюди є життя — і на ледниках, гутірка для молоді, 15.15 Техн. скринька, 15.30 Орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.08 Господарські вістки, 16.20 Фін.-госп. актуальії, 16.30 Сонати, скрипка, форт., 17.15 Дигасінський в Італії, 17.30 З піснею по краю, 18.00 Фейлетон Ст. Василевського, 18.15 Для села: Курчата одноднівки, Кооперативна хвилина, 18.30 Для робітників, 19.00 Розр. концерт: орх., сопр., клярнет, форт., 20.40 Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт. програма на завтра, 21.00 Симф. концерт. 22.00 Атенські прогульки: Староґрецькі різьби, 22.25 Віол. рецітал Зіґрід Сунко (Німеччина), 22.25 Інформ. авд., 23.00 Останні вістки, 23.05 Закінчення програми.

Середа, 8. березня 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Добридень наймолодшим: „Туруль король карпатської пущі“, мельодії, пісеньки, 11.00 Для шкіл „Місто серед горбів“ словно-муз. авд., 11.25 Вальси Й. Штравса, пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авдиція, 14.00 Симфонічна музика з пл. 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Наш концерт, авд. для дітей, 15.30 Сальон. орх., 16.00 Пополуднева авдиція, 16.05 Експорт як чинник багатства народу, 16.15 Господарські вістки, 16.20 Дім і школа. 16.35 Квартетові мініятури у вик. смичк. квартету, 16.58 Авдиція, 17.00 Про планову господарку, 17.15 Мельодії Покуття, словно-муз. авд., 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Жарти та пісні Івана з Чорнолісу, авд. для старших дітей і молоді. 18.30 Гутірка про мову, 18.40 Підмога чи право, 19.00 Розр. концерт, орх., спів, ксильофон, 20.40 Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт. програма на завтра, 21.00 Шопенівський концерт, 21.30 Проensemble... з столиці, діяльог, 22.00 Спорт, 22.05 Розр. музика, орх., два фортепіяни, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Понеділок, 6. березня 1939.

БАНСЬКА БИСТРИЦЯ, БРАТИСЛАВА 7.20, 12.50, 16.00, 19.00, 22.15 Вістки та комунікати в українській мові. БЕРЛІН 17.00 Шубертові та Бетовенові твори, 18.00 Розр. концерт, БРЮСЕЛЯ ФР. 21.45 „Ярень Корік“ ком. оп. Глюка, БУДАПЕШТ 12.10 Спів, арфа, 18.20, 19.30 Циг. музика, 17.10 Інш. солісти, 22.00 Сальон. квінтет, ВІДЕНЬ 15.30 Нар. мельодії, 16.00 Популярний концерт, 18.20 Европейські нар. пісні, 19.20 **Українські вістки**, 22.30 Легка і танц. муз., ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 18.15 Веселі пісеньки та музика, 20.10 Фільг. концерт, 22.35, Арфа, ДРОЙТВІЧ 18.00 Давні фр. пісні, 19.40 Концерт бажань, ЛІЛЬ 18.45 Сольо на гармонії, 20.15 Скрипка, МІЛЯНО 17.15 Танц. музика, 21.00 Пісеньки та розр. музика, 22.10 Орх., ПРАГА 15.15 Фільг. концерт, 18.25 Легка музика, 22.16 Орх., РАДІО ПАРІ 19.30 Форт., 21.15 Японські пісні, 21.30 Гоберів фестіваль, РИМ 17.15 Форт., 20.30 Розр. музика, 21.00 Віол., СОФІЯ 18.00 Популярна музика, 19.11 Спів, 20.15 Рос. романси, СТОКГОЛЬМ 19.30 „Льоенгрін“ оп. Вагнера, I. дія.

Вівторок, 7. березня 1939.

БАНСЬКА БИСТРИЦЯ, БРАТИСЛАВА 7.20, 12.50, 16.00, 19.00, 22.15 Вістки та комунікати в українській мові. БЕРЛІН 19.00 Кольоратурові пісні, балет. музика, 19.45 Веч. гомін, 20.10 Фільм. і оп. мельодії, 21.00 Іт.-нім. концерт, БУДАПЕШТ 12.10, 18.10 Циг. музика, 17.10 Швайц. пісні, ВІДЕНЬ 18.20 Симф. концерт, 19.20 **Вістки в українській мові**, 22.10 Німці в Туреччині, 20.50 Солісти, 22.20 Політ. огляд, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 15.15 Дитячі пісні, 18.20 Пісні барит., 19.15 Грай, циґане, муз. авд., 20.00 Хор, сол., КЕЛЬН 17.15 Хор, ЛЬОНДОН РЕДЖ. 18.00 Для дітей, 21.00 Концерт, давні шотл. пісні, 22.00 Мюзік-Гол, МІЛЯНО 16.15 Розр. музика, 21.00 Симф. концерт, 22.00 Комедія, оп. розр. музика, МІНХЕН 16.00 Квінтет саксофоністів, 19.15 Військ. орх., ПАРІ ПТТ 18.35 Спів, 16.05 Форт., 20.30 Пісні, РАДІО ПАРІ 18.05 Форт., РИМ 17.15 Танц. музика, 19.10 Східна музика, 21.00 „Льодолетта“ оп. Масканія, СОФІЯ 17.30 Військова орх., 19.00 Спів, 20.00 Квартет, 20.55 Фестіваль Равеля.

Середа, 8. березня 1939.

БАНСЬКА БИСТРИЦЯ, БРАТИСЛАВА 7.20, 12.50, 16.00, 19.00, 22.15 Вістки в українській мові, БЕРЛІН 17.00 Смичк. квартет, 19.45 Веч. гомін, 20.30 Орх., хор, БЕРОМІНСТЕР 20.10 Нар. мельодії, та пісеньки, БУДАПЕШТ 12.10 Форт., 19.30 23.00 Опера, ВІДЕНЬ 13.15 Популярна музика, 15.15 Солісти, циг. орх., 18.20 Веч. музика, 18.45 Орх.: Сен Санс, Чайковський, **19.20 Вістки в українській мові**, 19.30 „Пустельників дзвінок“ ком. оп. Мелярта, 22.30 „Музика з Відня“, орх., сол., ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 20.10 Концерт квартету, 21.00 З далекого світу, репортажі, 22.30 Соната на вальдгорн і форт. Бетовена, КЕНІГСБЕРГ 19.30 Танц. музика, ЛЯЙПЦІҐ 16.00 Легка музика, 18.40 Бетовенові сонати, МІЛЯНО 17.15 Танц. музика, 19.20 Розр. музика, 21.00—23.00 „Пали де Мощі“ оп. Марінуція, ПРАГА 15.15, 19.10 Легка музика, 18.25 Сальон. квартет, 20.30 Танки та марші Сметани, 21.10 Концерт фільг. орх., ПАРІ ПТТ 21.00 Форт., РАДІО ПАРІ 18.05 Легка музика, 19.15 Муз. подорож на Дал. Схід, 20.30 Форт., 21.30 Вок. концерт, РИМ 17.15 Орг. музика, 19.20 Розр. музика, 21.00 „І в Шікаго цвітуть фіялки“ ком. Кателія та Буцікелі, опісля форт. рецітал, СОФІЯ 18.00 Популярна музика, 19.45 „Осудження Фавста“ оп. Берліоза, 22.00 Танц. музика.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“
Львів, 4. березня 1939.
1 кг. масла десер. бльок. без опак. з[illegible]
1 кг. масла бочкового та овсн. зол. [illegible]
1 л. молока 17—18 сот.
1 кг. яєць зол. 1.—
Тенденція вдержана на всі артикули.

ОГОЛОШЕННЯ

Міська Управа в корол. стол. м. Львові
АВ. II/1—706/39.

У Львові, 3. березня 1939.

ОПОВІЩЕННЯ.

Міська Управа в корол. стол. місті Львові подає до загального відома, що додатковий буджет громади міста Львова на р. 1938/9, згідно з постановою припису § 51, уст. 3. Розпорядку Міністра Внутрішніх Справ з дня 6. грудня 193[illegible] виданого в порозумінні з Міністерством Скарбу „про опорядження і уступлення буджетів комунальних союзів“, (Дз. У. Р. П. Ч. 11. поз. 71. з 1933 р.) є виложений до перегляду в бюрі Виділу [illegible] Міської Управи, (ратуш II. п. двері [illegible] 267), впродовж 1 тижня, а саме від дня 4. березня до 10. березня 1939 р. включно в годинах від 9-ої до 13-ої.

Інтересованим платникам комунальних данин прислуговує право переглянути у згаданім речинці прелімінарь додаткового буджету та вносити закиди і застереження в дальшім речинці 1-ого тижня себто до 17-го березня 1939 включно.

Президент міста
Д-р Станислав Островський в. р.

506

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyćkyj Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo“, Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo“, Lwów, Rynek 10
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10